
Innst. 246 S

(2010–2011)

Innstilling til Stortinget
fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dokument 3:2 (2010–2011)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper for 2009

Vedlegg: Referat fra åpen høring

Innst. 246 S

(2010–2011)

Innstilling til Stortinget fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dokument 3:2 (2010–2011)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper for 2009

Til Stortinget

1. Riksrevisjonens beretning om kontrollen med statlige selskaper

1.1 Sammendrag

Omfanget av kontrollen

Riksrevisjonens kontroll for 2009 har omfattet 41 heleide aksjeselskaper, 40 deleide aksjeselskaper, 4 regionale helseforetak, 7 statsforetak, 6 selskaper som er organisert ved særskilt lov, og 26 studentsamskipnader. En fullstendig oversikt over selskapene som er kontrollert, finnes som vedlegg til Riksrevisjonens dokument.

For 2009 har Riksrevisjonen funnet grunnlag for merknader til statsrådets forvaltning av statens interesser under Finansdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Justisdepartementet, Kunnskapsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Olje- og energidepartementet og Samferdselsdepartementet.

Regjeringens eierpolitikk

Lederlønn og selskapenes ivaretagelse av samfunnsansvar er to emner som regjeringen har lagt stor vekt på i sin eierpolitikk, jf. St.meld. nr. 13 (2006–2007). Riksrevisjonens kartlegging av samfunnsansvar og lederlønn viser avvik fra Stortingets og regjeringens intensjoner. Sett i forhold til ambisjonene på disse områdene er de resultatene som er oppnådd så langt, etter Riksrevisjonens vurdering for svake.

Videre mener Riksrevisjonen at eierdepartementenes oppfølging ikke har vært tilstrekkelig til å ivareta regjeringens ambisjoner og Stortingets forutsetninger.

Riksrevisjonen viser særlig til at lederlønnutviklingen i perioden 2007–2009 framstår som mindre moderat enn i perioden 2004–2007. Når det gjelder forutsetningen om at selskaper med statlig eierskap skal være ledende i å ta samfunnsansvar, vil Riksrevisjonen understreke at mange av de undersøkte selskapene i svært liten grad har integrert de deler av samfunnsansvaret de selv vurderer som relevante, i styringen av selskapet.

Sentrale funn fra de utvidede kontrollene

Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper for 2009 har omfattet selskaper med sektorpolitiske mål og selskaper med andre spesifikt definerte mål. I kontrollen har Riksrevisjonen funnet svakheter i driften og forvaltningen av de regionale helseforetakene og Norsk Helsenet SF under Helse- og omsorgsdepartementet, i Norsk Eiendomsinformasjon AS under Justisdepartementet, i universitetenes kommersialiseringsselskaper under Kunnskapsdepartementet, i Statskog SF under Landbruks- og matdepartementet, i Petoro AS under Olje- og energidepartementet og i NSB AS under Samferdselsdepartementet.

De kontrollerte selskapene er i tillegg til å ha sektorpolitiske eller andre spesifikt definerte mål også underlagt forretningsmessige rammer for driften. De gjennomførte kontrollene viser at flere selskaper i sin drift bryter med disse rammene. Dette gjelder Norsk Eiendomsinformasjon AS, Statskog SF og kommersialiseringsselskaper underlagt universitetene.

Riksrevisjonen viser til at regjeringen i St.meld. nr. 13 (2006–2007) la stor vekt på å definere tydelige

mål for eierskapet i hvert enkelt selskap. Sett i lys av dette er eierdepartementene etter Riksrevisjonens vurdering for lite oppmerksomme på hvilke krav det enkelte selskaps egenart stiller til departementenes oppfølging. Årets kontroll viser at oppfølgingen av Norsk Eiendomsinformasjon AS, Statskog SF og kommersialiseringsselskaper underlagt universitetene i for liten grad har vært innrettet mot de spesielle forretningsmessige forutsetningene som gjelder for disse selskapene. Videre har ikke Olje- og energidepartementets oppfølging av Petoro AS gitt grunnlag for å vurdere i hvilken grad selskapet når sitt hovedmål, som er å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølje.

Samferdselsdepartementet har ikke et godt nok kunnskapsgrunnlag for å vurdere hvordan styret i NSB ivaretar sitt ansvar for å påse at det er etablert tilfredsstillende internkontrollsystemer i selskapet. Etter Riksrevisjonens vurdering er ikke selskapets internkontroll på trafiksikkerhetsområdet i tilstrekkelig grad innrettet mot å sikre at regelverket på området etterleves.

De regionale helseforetakenes resultatrapportering og måloppnåelse viser at det i det siste året har vært en negativ utvikling i ventetid for rettighetspasienter innenfor alle fagområdene unntatt psykisk helsevern for barn og unge. Innenfor somatikk har den negative tendensen vart i flere år. Videre er det etter Riksrevisjonens vurdering et problem at det er så alvorlige mangler ved datakvaliteten at det ikke er mulig å vurdere tilstanden på viktige nasjonale kvalitetsindikatorer.

Etter at helseforetakene overtok ansvaret for pasientreiser, har veksten i utgiftene blitt redusert. Riksrevisjonens undersøkelse viser at det er store variasjoner mellom helseforetakene når det gjelder kostnadene knyttet til pasientreiser. Etter Riksrevisjonens vurdering tilsier dette at det fortsatt er et potensial for en mer kostnadseffektiv tjeneste. For kvaliteten i pasientreisene er oppfølgingen mangelfull.

Riksrevisjonens årlige kontroll

Riksrevisjonen mottar statsrådets beretning om forvaltningen av statens interesser for alle selskaper som Riksrevisjonen fører kontroll med. I hovedsak mottas beretningene innenfor de fastsatte fristene, og de inneholder i de fleste tilfeller tilstrekkelig informasjon om de etterspurte emnene. I årets kontroll er det tatt opp at Finansdepartementet ikke har levert statsrådets beretning for Norges Bank, Folketrygdfondet og Statens finansfond i samsvar med instruks om Riksrevisjonens virksomhet.

Riksrevisjonen har rett til å delta i generalforsamlinger i deleide selskaper sammen med den som representerer de statlige eierinteressene. En gjen-

nomgang av innkallingene viser at Riksrevisjonen har mottatt kopi av innkalling for 14 av 36 deleide selskaper før generalforsamlingene fant sted. Dette innebærer at Riksrevisjonen i de fleste tilfellene ikke har hatt mulighet til å vurdere ut fra saklisten om det er ønskelig å delta i generalforsamlingen.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jette F. Christensen, Martin Kolberg og Marit Nybakk, fra Fremskrittspartiet, lederen Anders Anundsen, Ulf Erik Knudsen og Øyvind Vaksdal, fra Høyre, Per-Kristian Foss, fra Sosialistisk Venstreparti, Hallgeir H. Langeland, fra Senterpartiet, Heidi Greni, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, og fra Venstre, Ola Elvestuen, viser til at Riksrevisjonen har rett til å delta i generalforsamlinger i deleide selskaper sammen med dem som representerer de statlige eierinteressene. En gjennomgang av innkallingene viser at Riksrevisjonen har mottatt kopi av innkalling for kun 14 av 36 deleide selskaper før generalforsamlingene fant sted.

Komiteen finner dette kritikkverdig, da det innebærer at Riksrevisjonen i de fleste tilfellene ikke har hatt mulighet til å vurdere ut fra saklisten om det er ønskelig å delta i generalforsamling eller ikke.

2. Kontroll av utøvelsen av regjeringens eierpolitikk

2.1 Statlige selskapers arbeid med samfunnsansvar

2.1.1 Sammendrag

Selskapers samfunnsansvar er erkjent som vesentlig for å sikre selskapers langsiktige vekstevne. Omdømmet påvirkes i økende grad av selskapets evne til å holde en høy etisk og miljømessig standard og til å utvise samfunnsansvar. Norsk næringsliv i utlandet identifiseres ofte med Norge, og dette vil spesielt gjøre seg gjeldende for selskaper med statlig eierskap. Staten vil kunne få svekket legitimitet, for eksempel som lovgiver og i saker som angår utenrikspolitikken, dersom staten ikke også gjennom eierrollen etterlever høye standarder på dette området.

I St.meld. nr. 10 (2008–2009) er det forutsatt at selskaper med statlig eierskap skal være ledende i å ta samfunnsansvar, og at staten skal bidra til dette gjennom aktiv eierskapsutøvelse.

I forbindelse med behandlingen av eierskapsmeldingen har et flertall i næringskomiteen uttalt at de ønsker at statlige selskaper skal være i fremste rekke

når det gjelder miljøtiltak innen sin bransje. Forventningen fra staten som eier er at selskapenes arbeid med miljøspørsmål må skje systematisk og dekke hele verdikjeden i virksomheten.

I tillegg til de forventningene som er uttrykt overfor statlige selskaper i stortingsmeldinger og Stortingets behandling av disse, er det i regnskapsloven stilt krav til rapportering på blant annet områdene ytre miljø, arbeidsmiljø og likestilling.

Statens holdninger til samfunnsansvar i selskaper der staten er eier, er et uttrykk for generelle og tverrgående forventninger og ikke absolutte krav. Det er styrene og selskapenes ledelse som må utforme dette til retningslinjer for det enkelte selskap. De enkelte områdene har ulik betydning for de ulike selskapene og må ivaretas i lys av dette.

Målet med undersøkelsen har vært å kartlegge statlige selskapers arbeid med samfunnsansvar for å finne ut i hvilken grad de har inkorporert samfunnsansvar i selskapsdriften, og i hvilken grad statlig eide selskaper er i fremste rekke når det gjelder miljøtiltak innen sin bransje. Videre har det vært et mål for undersøkelsen å vurdere hvordan eierdepartementene følger opp selskapenes arbeid med samfunnsansvar.

Undersøkelsen omfatter 70 selskaper som direkte eller indirekte forvaltes av 14 eierdepartementer. Av disse 70 selskapene har 14 selskaper mer enn 1 000 ansatte, 22 selskaper har mellom 100 og 1 000 ansatte, 7 selskaper har mellom 50 og 100 ansatte, og 27 selskaper har under 50 ansatte. 39 av selskapene er eid 100 prosent av staten.

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene i undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at mange av de undersøkte selskapene i svært liten grad har integrert de delene av samfunnsansvaret som de selv vurderer som relevante, i styringen av selskapet. Flere selskaper har grunnleggende mangler knyttet til etiske retningslinjer og miljøledelse. Flere av de selskapene det er relevant for, mangler tilfredsstillende systemer for oppfølging av sin leveransekjede. Manglende oppfølging av samfunnsansvar kan medføre en betydelig omdømmerisiko for selskapene og for staten.

Riksrevisjonen har merket seg at eierdepartementene vil følge opp Riksrevisjonens vurderinger i dialogen med de statlige selskapene, og vil understreke betydningen av at eierdepartementene styrker oppfølgingen av selskapenes arbeid med samfunnsansvar.

Riksrevisjonen er enig med Nærings- og handelsdepartementet i at departementene vil ha stor nytte av de konkrete funnene fra Riksrevisjonens undersøkelse, og Riksrevisjonen har derfor gjort de viktigste

funnene i undersøkelsen tilgjengelige gjennom en rapport som tidligere har blitt sendt til de berørte departementene.

Riksrevisjonen viser videre til Stortingets behandling av St.meld. nr. 13 (2006–2007), der næringskomiteen forutsatte at de departementene som forvalter større eierposter, har høy kompetanse på oppfølging av selskapenes samfunnsansvar. Etter Riksrevisjonens vurdering viser undersøkelsen at eierdepartementene fortsatt ikke har god nok kunnskap om selskapenes ivaretagelse av samfunnsansvar.

2.1.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at det i Innst. S. nr. 163 (2006-2007), jf. St.meld. nr. 13 (2006-2007), og i Innst. S. nr. 200 (2008-2009), jf. St.meld. nr. 10 (2008-2009), er forutsatt at samfunnsansvar skal integreres i strategiprosessen og driften av selskapene. Komiteen er ikke tilfreds med at mange av de undersøkte selskapene i svært liten grad har integrert de delene av samfunnsansvaret som de selv vurderer som relevant inn i sin forretningsstrategi.

Videre mener komiteen at det er kritikkverdig at det fortsatt gjenstår mye arbeid for de fleste av selskapene når det gjelder å kontrollere risiko i leveransekjeden. Komiteen vil understreke betydningen av leverandørenes samfunnsansvar også når det gjelder oppfølging av risiko i leveransekjeden, for eksempel sikkerhet på arbeidsplassen, miljøutslipp, korrupsjon og barnearbeid, da dette er områder med betydelig omdømmerisiko for selskapene og for staten.

Komiteen viser til at Stortinget tidligere har forutsatt at staten gjennom aktiv eierskapsutøvelse skal bidra til at bedrifter med statlig eierskap er ledende i å ta samfunnsansvar, og forutsetter at departementene nå følger opp selskaper med statlig eierandel når det gjelder relevante områder innenfor samfunnsansvar. Komiteen mener det er kritikkverdig at eierdepartementene fortsatt ikke har god nok kunnskap om selskapenes ivaretagelse av samfunnsansvar.

2.2 Lederlønnsutviklingen i statlig eide selskaper

2.2.1 Sammendrag

INNLEDNING

I St.meld. nr. 13 (2006–2007) slår Regjeringen fast at veksten i lederlønn har vært høyere enn ønskelig, og at det var behov for tiltak som gir aksjonærene større innflytelse over lederlønnspolitikken. I meldingen framgår det at regjeringen ville sikre moderasjon i lederlønn i selskaper der staten er en betydelig eier, og at det vil være viktig at lederlønn-

ningene framstår som rimelige. I den grad variabel lønn skal benyttes, bør vilkårene for utbetaling i størst mulig grad være knyttet til forhold som kan påvirkes av den som mottar godtgjørelsen.

De sentrale retningslinjene for statlig eierskap med hensyn til holdning til lederlønn ble vedtatt i desember 2006 og ble gjort kjent for selskapenes styrever i forbindelse med generalforsamlingene våren 2007. I retningslinjene er det slått fast at lederlønnsnivået i statlige selskaper skal være konkurransedyktig, men de bør ikke være lønnsledende innenfor sine bransjer.

Målet for undersøkelsen har vært å vurdere om gjennomføringen av regjeringens eierpolitikk med hensyn til lederlønn er i samsvar med Stortingets forutsetninger.

Undersøkelsen belyser lønnsutviklingen i perioden 2004–2009 for administrerende direktør eller tilsvarende for 42 selskaper med statlige eierandeler, tilhørende 10 eierdepartementer. Selskapene er valgt ut fra at de er omtalt i «Regjeringens eierpolitikk 2008» og samtidig er omfattet av Riksrevisjonens kontroll. Av selskapene i undersøkelsen er 33 selskaper heleid av staten. Dette omfatter 19 heleide aksjeselskaper, 4 regionale helseforetak, 6 statsforetak og 4 særlovsselskaper. Videre omfatter undersøkelsen 9 deleide selskaper, hvorav 6 er allmennaksjeselskaper (dvs. børsnoterte selskaper).

Riksrevisjonens dokument gjør nærmere rede for spesifiseringen av lønnsdataene og oppsummerer funnene i undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at den gjennomsnittlige lederlønnsvæksten i de statlige selskapene har vært dobbelt så høy som den generelle lederlønnsvæksten i perioden 2007–2009, og at den årlige lederlønnsvæksten i statlige selskaper var høyere i denne perioden enn i perioden 2004–2007. Etter Riksrevisjonens vurdering har eierdepartementene og styrene i de statlige selskapene i perioden 2007–2009 i liten grad lagt vekt på hensynet til moderasjon i lønningene til selskapenes administrerende direktører.

Det er åpenhet om lønnspraksis for selskapenes administrerende direktører. På bakgrunn av næringskomiteens forutsetninger og de anbefalinger som er gitt i Norsk anbefaling om eierstyring og selskapsledelse, vil det etter Riksrevisjonens vurdering også være naturlig at heleide statlige selskaper som hovedregel offentliggjør alle elementer av godtgjørelse til de øvrige ledende ansatte.

I statsrådets svar kommer det fram at Riksrevisjonens synspunkter og vurderinger vil bli fulgt opp, og at Nærings- og handelsdepartementet vil foreta en gjennomgang av statens retningslinjer. Departementet opplyser at det er iverksatt en omfattende prosess

for å sikre et best mulig vurderingsgrunnlag. Riksrevisjonen vil understreke viktigheten av at staten ut fra Stortingets forutsetninger sikrer moderasjon i lederlønningene i de selskapene der staten er en betydelig eier.

2.2.2 Komiteens behandling

Som et ledd i komiteens behandling av Riksrevisjonens undersøkelse av lederlønnsutviklingen i statlig eide selskaper (Del 2 – Kontrollen av utøvelsen av regjeringen eierpolitikk), avholdt komiteen åpen kontrollhøring om dette spørsmålet.

Høringen fant sted 11. februar 2011 og følgende deltok:

- Statsråd Trond Giske, Nærings- og handelsdepartementet
- Styreleder i Statoil ASA, Svein Rennemo
- Styreleder i NSB AS, Ingeborg Moen Borgerud
- Styreleder i Norsk Hydro ASA, Terje Vareberg
- Styreleder i Entra Eiendom AS, Grace Reksten Skaugen
- Styreleder i Argentum AS, Tom Knoff

Følgende problemstillinger lå til grunn for høringen:

- Hvordan forholder selskapene seg til statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnsutviklingen.
- Hvordan foregår dialogen om lederlønningene med ansvarlig departement og Nærings- og handelsdepartementet.
- Hvordan utøver Nærings- og handelsdepartementet statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnsutviklingen i selskaper der staten har aksjemajoritet.

Det ble tatt stenografisk referat fra høringen, og referatet følger som vedlegg til denne innstillingen.

2.2.3 Komiteens merknader

Komiteen viser til at Riksrevisjonens kartlegging av lederlønnsutvikling i 42 statlige selskaper viser at den gjennomsnittlige lederlønnsvæksten i de statlige selskapene har vært dobbelt så høy som den generelle lederlønnsvæksten i perioden 2007–2009, og at den årlige lederlønnsvæksten i statlige selskaper var høyere i denne perioden enn i perioden 2004–2007. Komiteen finner det særlig påfallende at den statlige lederlønnsutviklingen har ligget langt over andre lederlønninger på tross av finanskrisen.

Komiteen har arrangert kontrollhøring med statsråd Trond Giske i Nærings- og handelsdepartementet og en del utvalgte selskaper ved deres styrele-

dere. Stenografisk referat fra høringen er vedlagt denne innstillingen.

Blant selskapene der staten er dominerende eier eller har en sterk eierposisjon er det til dels stor variasjon i forståelsen av Nærings- og handelsdepartementets «Retningslinjer for statlig eierskap: Holdninger til lederlønn.» Det gjelder både fastlønn, bonusordninger og pensjon. Selv om det er styrets ansvar å fastsette lønn og pensjon for ledelsen, så mener komiteen det kan være behov for presiseringer av retningslinjene på flere områder.

Komiteen merket seg under høringen at styrelederne for de fem selskapene omtalte lederlønninger som en del av et begrenset marked og ikke i forhold til lønnsutviklingen ellers i samfunnet. Komiteen mener at lederlønningene i statlige selskaper og selskaper med statlig eierskap skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende. Det er komiteens oppfatning at lederlønnsutviklingen skal bidra til moderasjon i den generelle lønnsutviklingen.

Komiteen understreker behovet for at regjeringen som eier tydelig formidler at lederlønnsnivå og lederlønnsutviklingen skal være rimelig og moderat slik det fremkommer i Stortingets innstilling til eierskapsmeldingen; Innst. S. nr. 163 (2006-2007), jf. St.meld. nr. 13 (2006-2007).

Komiteen viser til at statsråd Giske under høringen la vekt på den tverrpolitiske enigheten om å holde lederlønnsutviklingen under kontroll, og at retningslinjene må følges. Statsråden varslet videre at lederlønnsutviklingen vil bli et viktig element i styre-evalueringen, og komiteen er fornøyd med dette. Komiteen konstaterer med tilfredshet at det så klart signaliseres at staten som eier vil bidra til at generalforsamlingen velger styremedlemmer som ivaretar eiers interesser på best mulig måte i dette spørsmålet.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, understreker at for ledere som har en årslønn på flere millioner vil selv moderate prosentvise lønnsøkninger faktisk utgjøre meget store lønnstillegg. Derfor må også lederlønningene i statlige selskaper sees innenfor rammene av den generelle lønnsutviklingen. Flertallet vil vise til at Dokument 3:2 (2010-2011) også tar opp bedrifters samfunnsansvar og etiske retningslinjer. Flertallet mener at en del av de lederlønninger som i dag finnes i slike selskaper bryter med det å ta samfunnsansvar.

Flertallet viser til at flere styrever, blant annet Statoils, Entra Eiendoms og NSBs styrever, har bevilget millionøkninger til øverste leder i en periode hvor

lønnsutviklingen for de fleste arbeidstakere har vært på 30 000–50 000 kroner.

Komiteen viser til at gunstige pensjonsordninger kommer i tillegg til et høyt lederlønnsnivå.

Komiteen er fornøyd med at næringsminister Trond Giske i høringen ga uttrykk for at også pensjonsytelser og sluttpakker vil bli et tema i neste eierskapsmelding. Komiteen viser til Stortingets ulike vedtak som ledd i en modernisert folketrygd.

Komiteen har også merket seg at det kan være noe ulik oppfølging av retningslinjene mellom departementene og at en bedre samordning av holdning og oppfølging derfor er nødvendig.

Komiteen finner det også ønskelig at lønnspraksis i de statlige selskapene skal kommuniseres åpent og at lønn for ledende ansatte i tillegg til administrerende direktør blir publisert i årsrapportene for selskaper der staten har eierinnflytelse.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Senterpartiet, Kristelig Folkeparti og Venstre, mener at den lukrative ekstrabonusordningen i Argentum AS ikke er i samsvar med Stortingets vedtak og signaler om lederlønninger i offentlige selskaper og bedrifter med statlig eierskap. Flertallet vil også vise til at Stortingets tidligere vedtak når det gjelder investeringer via skatteparadis og behovet for tilbakeholdenhet i den sammenhengen.

Et annet flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, viser til at selskapet Argentum AS, som er et heleid statlig investerings-selskap og som var invitert til den åpne kontrollhøringen, i tillegg til ordinære lønns- og bonusordninger opererer med en belønningsmetode gjennom et annet selskap; Bradbenken Partner AS. Ordningen fungerer slik at Bradbenken Partner AS investerer proporsjonalt i selskaper Argentum AS investerer i. Argentum har innbetalt 90 prosent av aksjekapitalen som preferansekapital mens de ansatte har innbetalt 10 prosent som ordinær aksjekapital. Ved verdsettelse skal preferanseaksjene først motta det som er innskutt av kapital på preferanseaksjene. Deretter skal preferanseaksjene tilordnes avtalt preferanseavkastning (NIBOR + margin). De resterende midler tilordnes de ordinære aksjene som tilhører de ansatte. Ved utgangen av 2009 hadde Argentum skutt inn ca. 26,3 mill. kroner mens de ansatte hadde skutt inn 2,9 mill. kroner. Ordningen fungerer slik at Argentum kun mottar normalavkastning på sin andel mens de ansatte mottar meravkastningen. Risikoen for de ansatte er dermed lav i forhold til investert beløp,

mens muligheten for høy avkastning er betydelig. Avkastningen de siste årene har vært om lag 18 prosent.

Dette flertallet har merket seg at statsråden i VG 1. februar 2011 uttrykker sterk skepsis til ordningen. Dette flertallet viser til at ordningen ble vurdert av departementet både i 2005 og i 2007. Videre ble ordningen vurdert av statsråd Trond Giske i 2009 uten at statsråden tok noe initiativ til å avvikle eller kritisere ordningen.

Dette flertallet mener det er kritikkverdig at statsråden offentlig uttrykker seg i sterke negative ordelag om en ordning hans departement har akseptert ved flere gjennomganger av ordningen, også under Giskes ledelse, og mener dette kan utgjøre en utfordring i Eierstyringen.

3. Resultater av utvidede kontroller

3.1 De regionale helseforetakenes resultatrapportering og måloppnåelse

3.1.1 Sammen drag

De regionale helseforetakene skal ifølge helseforetaksloven og vedtektene hvert år utarbeide en melding om virksomheten til Helse- og omsorgsdepartementet. Meldingene skal vise hvordan krav er fulgt opp, og gi departementet grunnlag for styring og kontroll. Der de regionale helseforetakenes rapportering ikke har vært tilfredsstillende, har departementet de siste årene også innhentet supplerende informasjon til årlig melding.

Målet med undersøkelsen har vært å vurdere i hvilken grad de regionale helseforetakene følger opp og innfrir utvalgte styringskrav i oppdragsdokumentene for 2009, samt å vurdere rapporteringskvaliteten i de årlige meldingene for 2009.

Riksrevisjonen har brukt tall fra Norsk pasientregister (NPR) på aktivitet, ventetid og andel rettighetspasienter.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Det er stor grad av samsvar mellom Riksrevisjonens og statsrådets vurderinger av kvaliteten på de regionale helseforetakenes resultatrapportering og måloppnåelse. Riksrevisjonen vil påpeke at mangelfull kvalitet i rapporteringen har vært et vedvarende problem gjennom flere år, og at det er behov for en tett og aktiv oppfølging fra departementet.

Riksrevisjonen vil framheve at de store forskjellene i praktiseringen av prioriteringsforskriften gir høy risiko for at rettighetspasienter ikke prioriteres slik forskriften forutsetter. Riksrevisjonen mener at arbeidet med å få til en mer enhetlig praktisering tar uforholdsmessig lang tid, og at departementet må

kartlegge årsakene til ulikheter i praktiseringen av prioriteringsforskriften.

Riksrevisjonen ser alvorlig på at kravene om ventetider for rettighetspasienter ikke er innfridd innen flertallet av helseregionene og fagområdene. Riksrevisjonen er særlig bekymret for at ventetiden fortsetter å øke innen somatikk, og at dette har vært en tendens over flere år. Riksrevisjonen registrerer at departementet vil ha en tettere oppfølging av de regionale helseforetakenes arbeid med å redusere ventetidene blant annet gjennom månedlig rapportering på ventelistetall fra Norsk pasientregister. Riksrevisjonen mener at utfordringen med økte ventetider er sentrale ledelsesoppgaver som må gis høyere prioritet i de regionale helseforetakene og i helseforetakene.

For å sikre god kvalitet på styringsdata er det viktig at alle helseforetak/institusjoner i landet er godkjent for og faktisk bruker det nye rapporteringsformatet NPR-melding. Departementet opplyser at det tas sikte på at alle helseforetak som rapporterer til Norsk pasientregister (NPR), vil være godkjent innen utgangen av 2010. Riksrevisjonen understreker at gode rutiner for rapportering av data er nødvendig for å kunne følge utviklingen på sentrale nasjonale kvalitetsindikatorer i spesialisthelsetjenesten som ventetid og fristbrudd, slik at pasienter får forsvarlig behandling til rett tid.

3.1.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at de regionale helseforetakene hvert år ifølge helseforetaksloven skal utarbeide en melding om virksomheten til Helse- og omsorgsdepartementet, og at det er påvist manglende kvalitet på form og innhold på disse meldingene over flere år. Komiteen deler Riksrevisjonens bekymring over dette og forutsetter at departementet gir implementeringen av nye veiledere høyere prioritet.

Komiteen vil også påpeke at kravet til ventetidsgarantien for barn og unge under 23 år med psykiske eller rusartede lidelser ikke er innfridd, og ber departementet følge opp dette.

Komiteen finner det kritikkverdig at det ikke er mulig å vurdere andel fristbrudd på grunn av manglende rapportering og dårlig datakvalitet. Komiteen ber på bakgrunn av disse opplysningene om at departementet godkjenner samtlige helseforetak og institusjoner i landet for rapportering på formatert NPR-melding, slik at det blir mulig å få en komplett og sammenlignbar statistikk for nasjonale kvalitetsindikatorer innenfor alle fagområder og å unngå fristbrudd.

Komiteen mener videre at det er høy risiko for at rettighetspasienter ikke blir prioritert slik som forskriften forutsetter, og ber departementet kartlegge årsakene til ulikheter i praktiseringen av prioritets-

forskriften og gi høyere prioritet til utfordringen med økte ventetider.

3.2 Helseforetakenes ivaretagelse av ansvaret for pasientreiser

3.2.1 *Sammendrag*

INNLEDNING

En pasient som reiser til og fra undersøkelse og behandling som dekkes av det offentlige, har rett til å få dekket nødvendige reiseutgifter ut over fastsatt egenandel. Rettigheten skal være med å sikre befolkningen lik tilgang til medisinsk behandling uavhengig av bosted.

Hovedregelen er at pasienten får dekket billigste reisemåte med rutegående transportmiddel tur/retur nærmeste behandlingssted. Pasienten ordner selv reisen og krever utgiftene refundert i etterkant (reise uten rekvisisjon). Dersom pasienten av helsemessige årsaker ikke kan reise med rutegående transport, eller dette ikke finnes, har pasienten krav på rekvisisjon til annen transport (reise med rekvisisjon).

Stortinget vedtok i 2003 å overføre ansvaret for pasientreiser fra trykdeetaten til de regionale helseforetakene. Overføringen av ansvaret har skjedd trinnvis gjennom årene 2004–2006, og reformen ble slutført ved at ansvaret for saksbehandlingen av oppgjørene for reiser uten rekvisisjon ble overtatt av de regionale helseforetakene 1. januar 2010.

Det foretas årlig 3,5 millioner reiser med rekvisisjon og 0,8 millioner reiser uten rekvisisjon. I 2009 brukte de regionale helseforetakene om lag 2 mrd. kroner på pasientreiser. Volumet på pasientreiser forventes å øke framover, blant annet på grunn av den økte funksjonsfordelingen mellom sykehusene og overgang fra innleggelse til dagbehandling.

Formålet med undersøkelsen har vært å undersøke hvordan utviklingen i kostnadseffektivitet for pasientreiser med rekvisisjon har vært i helseforetakene, med særlig vekt på de reisene som utføres med drosje eller turvogn. I tillegg omfatter undersøkelsen på hvilken måte helseforetakene legger til rette for en god kvalitet i tjenesten.

Resultatet av undersøkelsen bygger på analyse av innhentet dokumentasjon fra de fire regionale helseforetakene og de 17 helseforetakene som har ansvar for pasientreiser, egne beregninger basert på innhentet tallmateriale og samtale/intervju i planfasen av undersøkelsen med ansatte ved utførende enhet i to helseforetak. Videre er det foretatt en gjennomgang av de regionale brukerutvalgenes møteprotokoller for 2009, og offentlig tilgjengelige årsrapporter for 2009 fra pasient- og brukerombudene.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Undersøkelsen viser at den årlige veksten i kostnader til pasientreiser er redusert etter at helseforetakene overtok ansvaret i 2004. Riksrevisjonen vil påpeke at den lave graden av samordning av transport og forskjellene i kostnader og kostnadsvekst mellom regioner og helseforetak, viser at det fortsatt er et uutnyttet potensial for en mer kostnadseffektiv tjeneste.

Når kontrollen med de økonomiske oppgjørene begrenser seg til stikkprøvekontroll av fakturaer og rekvisisjoner, er det etter Riksrevisjonens vurdering risiko for at alvorlige feil ikke oppdages. Etter Riksrevisjonens vurdering bør det utvikles et mer risikobasert kontrollsystem som kan gi helseforetakene bedre kontroll med ordningen.

Rutiner for og omfanget av kontroll og oppfølging av kvaliteten i tilbudet varierer sterkt mellom helseforetakene. Riksrevisjonen vil understreke at løpende oppfølging av transportørene om forhold utover de økonomiske oppgjørene er en forutsetning for å kunne ha kontroll med kvaliteten, og for å sikre at pasientene mottar en god tjeneste. Riksrevisjonen merker seg at Helse- og omsorgsdepartementet i løpet av 2010 vil ha en gjennomgang av status etter overføring av ansvaret for pasientreiser fra Nav til de regionale helseforetakene.

3.2.2 *Komiteens merknader*

Komiteen viser til at graden av samordning når det gjelder transport varierer sterkt mellom helseforetakene. Komiteen finner det derfor ønskelig at det utvikles et kontrollsystem som bedre avdekker risiko og som kan gi helseforetakene bedre kontroll med de økonomiske kravene som leverandørene fremmer, da dagens system innebærer risiko for at alvorlige feil ikke oppdages.

Komiteen vil også påpeke at Helse- og omsorgsdepartementet bør arbeide for at helseforetakene får flere og mer regelmessige brukerundersøkelser, da dette vil gi helseforetakene verdifull informasjon om pasientens oppfatning av kvaliteten på pasientreisene.

3.3 Norsk Helsenetts ivaretagelse av informasjonssikkerheten i helsenettet

3.3.1 *Sammendrag*

INNLEDNING

Det nasjonale helsenettet er et lukket nettverk som skal muliggjøre elektronisk kommunikasjon og sikker utveksling av pasientinformasjon mellom aktører i helse- og sosialsektoren i Norge. Tilknytning til nettet skal gi aktørene tilgang til å sende og motta elektroniske meldinger, sikker elektronisk post, telemedisinske tjenester, fagsystemer og felles

registre, online timebestilling og sikker tilgang til Internett. Kontroll- og konstitusjonskomiteen har i Innst. S. nr. 291 (2007–2008) understreket viktigheten av at pasientinformasjon utveksles på en rask og sikker måte, både for å sikre god oppfølging av pasienter og for å sikre en effektiv ressursutnyttelse i helsetjenesten.

Norsk Helsenett AS ble stiftet 27. september 2004 av de regionale helseforetakene. Selskapet skulle ha et nasjonalt ansvar for drift, vedlikehold og videreutvikling av det nasjonale helsenettet, og sørge for en infrastruktur som muliggjør sikker og effektiv elektronisk kommunikasjon mellom aktører i helse-sektoren. Ansvarer innebærer at foretaket skal ha innført tiltak for å beskytte systemet i seg selv og infrastrukturen der informasjon utveksles. Virksomheten i Norsk Helsenett AS ble den 30. oktober 2009 overført til Norsk Helsenett SF, og underlagt Helse- og omsorgsdepartementet.

Målet med undersøkelsen har vært å vurdere i hvilken grad Norsk Helsenett SF ivaretar sitt ansvar for informasjonssikkerheten i helsenettet.

Riksrevisjonens dokument redegjør nærmere for oppsummering av funnene i undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen merker seg at Norsk Helsenett SF har iverksatt og planlegger flere tiltak for å redusere påviste svakheter og mangler ved foretakets interne rutiner og systemer for å ivareta informasjonssikkerheten i helsenettet.

Undersøkelsen viser at Norsk Helsenett ikke har tilfredsstillende rutiner og systemer for å sikre oppetid i helsenettet. Riksrevisjonen mener det er viktig at Norsk Helsenett får på plass de nødvendige tiltakene slik at foretaket kan sikre en effektiv og riktig reaksjon på sikkerhetshendelser i tråd med beste praksis på området.

Etter Riksrevisjonens vurdering er det også svakheter ved Norsk Helsenetts risikovurderinger og sikkerhetstiltak før og etter tilkobling av kunder, særlig av små og mellomstore organisasjoner (SMO-kunder). Svakheterne øker sannsynligheten for at det eksisterer ukjent risiko som kan påvirke informasjonssikkerheten i helsenettet. Etter Riksrevisjonens vurdering kan håndteringen av ukjent risiko bli en utfordring for Norsk Helsenett framover, spesielt ettersom antallet SMO-kunder utvides i tråd med nasjonale føringer.

Riksrevisjonen understreker at det er viktig at både iverksatte og planlagte sikkerhetstiltak blir gjennomført, og at tiltakene blir regelmessig fulgt opp slik at informasjonssikkerheten i helsenettet til enhver tid er ivarettatt på en betryggende måte.

3.3.2 Komiteens merknader

Komiteen finner det kritikkverdig at Norsk Helsenett mangler et enhetlig og strukturert system for sikkerhetskopiering, formelle rutiner og prosedyrer for endringshåndtering. Komiteen ber derfor Helse- og omsorgsdepartementet følge opp dette så raskt som mulig slik at man sikrer en kontrollert og sikker håndtering av helsenettet til enhver tid.

3.4 Økonomien i Norsk Eiendomsinformasjon AS

3.4.1 Sammendrag

INNLEDNING

Justisdepartementet forvaltet statens eierinteresser i Norsk Eiendomsinformasjon fram til 1. juli 2010. Da ble forvaltningen av eierinteressene overført til Nærings- og handelsdepartementet.

I henhold til vedtektene skal selskapet utføre oppgaver av samfunnsmessig betydning knyttet til Grunnboken. Selskapet skal også på en kostnadseffektiv og sikker måte sørge for drift, forvaltning og utvikling av systemer for tinglysing i fast eiendom og borettsandeler. I henhold til avtaler med Justisdepartementet og Statens kartverk skal Norsk Eiendomsinformasjon formidle informasjon fra Grunnboken, Matrikkelen og Statens kartverks nasjonale kartserie. Norsk Eiendomsinformasjon har enerett til denne videreformidlingen, og som en følge av denne eneretten har selskapet også en plikt til videreformidling. Selskapet fastsetter selv prisnivået på sine tjenester.

Norsk Eiendomsinformasjon opererer i et monopol, og Justisdepartementet har lagt til grunn at dette skal gjenspeiles i prispolitikken, og at selskapet skal ha en rimelig avkastning på sine produkter. Både EØS-reglementet og ny offentlighetslov legger begrensninger på Norsk Eiendomsinformasjons muligheter til å ta betalt for offentlig informasjon. Selskapet kan bare kreve kostpris med et «rimelig tillegg» for avkastning. For selskaper som driver i skjæringspunktet mellom enerettsvirksomhet og konkurranseutsatt virksomhet er det med hjemmel i EØS-reglementet og konkurranseloven forutsatt at enerettsområdet ikke skal subsidiere den konkurranseutsatte virksomheten.

Målet for undersøkelsen har vært å vurdere om selskapets prising av tjenester er kostnadsbaserte, og om selskapet drives på en kostnadseffektiv måte.

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene i undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at Norsk Eiendomsinformasjons monopolvirksomhet i den undersøkte perioden har gitt et betydelig overskudd, mens den øvrige virksomheten ikke synes å ha gitt en tilfredsstillende

avkastning. Riksrevisjonen har merket seg at den oversikten som Norsk Eiendomsinformasjon har gitt til Riksrevisjonen om driftsresultat per virksomhetsområde, ikke gir et helt presist bilde av den faktiske kostnadsfordelingen. Departementet har videre vist til at Norsk Eiendomsinformasjon har utarbeidet prisdokumentasjon i henhold til offentleglova, og at selskapets revisor i de tre årene undersøkelsen dreier seg om, har avgitt rene revisjonsberetninger om selskapet. Norsk Eiendomsinformasjon har på tross av disse forholdene ikke kunnet legge fram regnskapsinformasjon som viser at enerettsvirksomheten ikke subsidierer den konkurranseutsatte virksomheten i selskapet. Etter Riksrevisjonens vurdering har ikke Justisdepartementet sannsynliggjort at Norsk Eiendomsinformasjon har fulgt forutsetningen om at inntekter fra enerettsvirksomheten ikke skal subsidiere konkurranseutsatt virksomhet.

Riksrevisjonen har merket seg at de endringene som planlegges iverksatt fra 2011, vil kunne eliminere risikoen for krysssubsidiering. Dette forutsetter etablering av en reell konkurranse situasjon, og Riksrevisjonen vil derfor understreke viktigheten av at de planlagte endringene resulterer i reell konkurranse.

Departementet framhever at oppgaven med formidling av kartdata, som ble tillagt Norsk Eiendomsinformasjon som konsekvens av Stortingets behandling av St.meld. nr. 30 (2002–2003), er den oppgaven som synes å ha gått med størst underskudd de siste tre årene. Riksrevisjonen viser til at regjeringen legger til grunn at selskapet skal kompenseres gjennom egne bevilgninger, dersom det pålegges å gjennomføre virksomhet som styret ikke finner forretningsmessig forsvarlig, jf. St.meld. nr. 13 (2006–2007). Selskapet har ikke mottatt noen kompensasjon for formidlingen av kartdata, og Riksrevisjonen legger derfor til grunn at denne oppgaven etter forutsetningene skulle være lønnsom for selskapet i den aktuelle perioden.

Departementet begrunner lønnsnivået i Norsk Eiendomsinformasjon ut fra at tinglysningen medfører spesielle kompetansebehov. Riksrevisjonen er enig i at god kompetanse knyttet til kjerneoppgavene er av stor viktighet, men etter Riksrevisjonens vurdering kan det likevel ikke sies at lønnsnivået i Norsk Eiendomsinformasjon er gitt ut fra utpreget nøkternhet, som signalisert fra departementet.

3.4.2 *Komiteens merknader*

Komiteen viser til at oppgaven med formidling av kartdata, som ble tillagt Norsk Eiendomsinformasjon som en konsekvens av Stortingets behandling av Innst. S. nr. 275 (2002–2003), jf. St.meld. 30 (2002–2003), er den oppgaven som synes å ha gått med størst underskudd de siste tre årene. Komiteen viser til at regjeringen legger til grunn at sel-

skapet skal kompenseres gjennom egne bevilgninger, dersom det pålegges å gjennomføre virksomhet som styret ikke finner forretningsmessig forsvarlig, jf. Innst. S. nr. 163 (2006–2007), jf. St.meld. nr. 13 (2006–2007). Selskapet har ikke mottatt noen kompensasjon for formidling av kartdata, og komiteen finner derfor at denne oppgaven etter forutsetningene skulle være lønnsom for selskapet i den aktuelle perioden.

Komiteen mener at Norsk Eiendomsinformasjon utfører viktige samfunnsmessige oppgaver tilknyttet formidling av eiendomsinformasjon, men stiller seg kritisk til at lønnsnivået i Norsk Eiendomsinformasjon i gjennomsnitt ligger 30 prosent høyere enn gjennomsnittet i IKT-bransjen, til tross for departementets signaler om nøkternhet i lønnsnivået.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet viser til at regjeringen med all mulig tydelighet har gjort det klart at selskaper med betydelig statlig eierskap ikke skal være lønnsledende i sin bransje.

3.5 **Økonomisk mellomværende mellom universitetene og deres kommersialiserings-selskaper**

3.5.1 *Sammendrag*

INNLEDNING

I 2002 fikk universiteter og høyskoler et tydeligere ansvar for kommersialisering av forskning, spesielt for patenterbare forskningsresultater. Endringer i universitets- og høyskoleloven og arbeidstakeroppløsningsloven fra 1. januar 2003 medførte at universiteter og høyskoler fikk anledning til å overta retten til næringsmessig utnyttelse av patenterbare oppfinnelser gjort av ansatte, men de fikk også et eksplisitt ansvar for å utbre anvendelse av vitenskapelige resultater. I Innst. O. nr. 58 (2001–2002) uttrykker kirke-, utdannings- og forskningskomiteen at institusjonene må spille en mer aktiv rolle for at forskningsresultater i større grad anvendes slik at det kommer samfunnet til gode.

For å følge opp lovendringene etablerte flere av universitetene selvstendige aksjeselskaper, TTO-er (teknologioverføringsenheter / Technology Transfer Office), som en måte å organisere støttestruktur for kommersialisering på. Kommersialisering av forskningsresultater er en prosess som omfatter søk og identifisering av ideer, vurdering og forvaltning av ideen, patentering, kommersialisering og gevinstrealisering. Kommersialisering skjer normalt gjennom lisensiering og/eller selskapsetablering. Aktiviteten i TTO-ene foregår i hovedsak før selve kommersialiseringen. Alle universitetene har gjennom skriftlige

avtaler gitt fullmakt til sine tilknyttede TTO-er om å treffe vedtak om kommersialisering. I tillegg til at universitetene er eiere av TTO-ene, kjøper de også tjenester fra selskapene.

Forbudet mot offentlig støtte i EØS-avtalens 61 (1) inkluderer offentlige foretak. For å avgjøre når offentlige midler som tilføres et foretak, innebærer offentlig støtte, har EF-domstolen og EU-kommisjonen definert markedsinvestorprinsippet. Dette innebærer at dersom det offentlige tilfører kapital på andre vilkår enn hva en sammenlignbar privat investor antas å ville ha stilt, foreligger i utgangspunktet offentlig støtte. Kunnskapsdepartementet har med hjemmel i universitets- og høyskoleloven § 12-4 fastsatt rundskriv F-20-07. Rundskrivet har til hensikt å tydeliggjøre krav som følger av andre bestemmelser, blant annet EØS-avtalens regler om offentlig støtte og konkurranse. Reglementet slår fast at universitetene verken direkte eller indirekte kan subsidiere aktivitet i samarbeidende virksomhet, og at samarbeidende virksomhet fullt ut må dekke kostnadene som følger av dets aktivitet.

Målet for undersøkelsen er å vurdere i hvilken grad det økonomiske mellomværende mellom universitetene og TTO-selskapene er i samsvar med Stortingets forutsetninger om forbud mot offentlig støtte. Undersøkelsen omhandler TTO-selskapene tilknyttet universitetene i Oslo (UiO), Trondheim (NTNU), Bergen (UiB) og Tromsø (UiT).

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene fra undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonens undersøkelse viser at det er betydelige svakheter i de systemene som universitetene i Oslo, Bergen og Tromsø har etablert for å forhindre at kommersialiserings-selskapene subsidieres. Riksrevisjonen merker seg de tiltakene som universitetene har iverksatt eller planlegger å iverksette for å forbedre avtaler og praksis. Dette er tiltak som etter Riksrevisjonens vurdering kan bidra til å redusere risikoen for subsidiering av selskapene. Riksrevisjonen har merket seg at departementet vil starte en dialog med universitetene om organiseringen av kommersialiseringsaktivitetene. Riksrevisjonen vil understreke viktigheten av at departementet også følger opp at selskapenes regnskap gir et riktig bilde av det økonomiske mellomværende mellom universitet og selskap, og at det i større grad kan etterprøves om tjenestesalget innebærer subsidiering eller ikke.

Riksrevisjonen merker seg at Kunnskapsdepartementet etter departementets egen vurdering, har tilstrekkelig informasjonsgrunnlag til å kunne vurdere om institusjonene innretter kommersialiseringsvirksomheten i samsvar med regelverket. Riksrevisjonens understreker at departementets tilsynsfunksjon

er viktig for å sikre at regelverkets forbud mot subsidiering overholdes. Etter Riksrevisjonens vurdering bør derfor departementet følge opp kommersialiseringsvirksomheten på en mer aktiv måte enn bare å basere oppfølgingen på ordinært innsendt materiale.

3.5.2 Komiteens merknader

Komiteen er ikke tilfreds med at det er påpekt betydelige svakheter i de systemene som universitetene i Oslo, Bergen og Tromsø har etablert for å forhindre at kommersialiserings-selskapene subsidieres.

Komiteen vil understreke viktigheten av at Kunnskapsdepartementet sørger for at selskapenes regnskap gir et riktig bilde av det økonomiske mellomværende mellom universitet og selskap, slik at det i større grad kan etterprøves om tjenestesalget innebærer subsidiering eller ikke. Komiteen mener også at Kunnskapsdepartementet, etter departementets egen vurdering, har tilstrekkelig informasjonsgrunnlag til å kunne vurdere om institusjonene innretter kommersialiseringsvirksomheten i samsvar med regelverket. Komiteen forutsetter at departementets oppfølging i fremtiden blir på en mer aktiv måte enn bare å basere oppfølgingen på ordinært innsendt materiale.

3.6 Statskog SFs forretningsmessige drift

3.6.1 Sammendrag

INNLEDNING

Statskog SF (Statskog) er et statsforetak eid av Landbruks- og matdepartementet. Statskog har grunnbokshjemmelen til nær en femdel av Norges fastlandsareal og er landets største skogeier. Foretaket forvalter om lag sju prosent av det samlede produktive skogarealet i landet. Statskogs forretningsdrift består i hovedsak av skogsdrift og eiendomsforvaltning. Foretaket utfører også oppdrag for Landbruks- og matdepartementet i form av myndighetsutøvelse og forvaltningsoppgaver. For dette mottar Statskog godtgjøring i form av tilskudd.

Formålet med statens eierskap er å sikre effektiv ressursforvaltning til beste for samfunnet, tilrettelegge for allmennhetens behov for jakt-, fiske- og friluftstilbud mv. Virksomheten skal drives på bedriftsøkonomisk grunnlag. Det framgår av Statskogs vedtekter at formålet med foretaket er å forvalte, drive og utvikle statlige skog- og fjelleiendommer med tilhørende ressurser, det som står i forbindelse med dette, og annen naturlig tilgrensende virksomhet. Innenfor rammen av dette kan foretaket gjennom deltakelse eller i samarbeid med andre, forvalte og drive eiendommer og andre former for tjenester innen foretakets virksomhetsområde. Eiendommene skal drives effektivt med sikte på å oppnå et tilfredsstillende økonomisk resultat. Det skal drives aktivt naturvern

og tas hensyn til friluftinteresser. Ressursene skal utnyttes balansert, og fornybare ressurser skal tas vare på og utvikles videre.

Landbruks- og matdepartementet har fastsatt et avkastningskrav for Statskog på sju prosent av bokført egenkapital, eksklusiv skogavgiftsfond, regnet ut fra årsresultat etter skatt. Statskogs åpningsbalanse ble fastsatt ved behandlingen av St.prp. nr. 1 (1992–1993) for Landbruksdepartementet.

Målet med undersøkelsen har vært å vurdere om Statskog SF drives og styres i samsvar med foretakets forretningsmessige mål.

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene i undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at Statskogs eiendommer skal drives effektivt med sikte på å oppnå et tilfredsstillende økonomisk resultat. Riksrevisjonen har merket seg at det etter Landbruks- og matdepartementets vurdering er relevant å innta engangsinntekter fra blant annet verneerstatninger i resultatberegningen, og at Statskog har innfridd det fastsatte avkastningskravet, når engangsposter inkluderes i resultatet. Riksrevisjonen viser til at de regnskapsførte gevinstene kommer fra verneerstatninger og salg av skog. Ettersom Statskog skal ivareta ulike samfunnshensyn, har eiendommene en svært lav verdi i foretakets balanse. Gevinster fra verneerstatninger og salg på forretningsmessige vilkår er derfor ikke et resultat av foretakets ordinære drift. Riksrevisjonen fastholder derfor at Statskog i den undersøkte perioden har hatt svak lønnsomhet i den løpende driften.

Undersøkelsen viser at foretaket har brukt store deler av overskuddet fra den forretningsmessige driften til å utføre egeninitierte samfunnsoppgaver. Riksrevisjonen er enig med departementet i at det ved opprettelsen av foretaket ble forutsatt at staten som grunneier skal prioritere samfunnsmessige hensyn høyt, og viser til at foretakets åpningsbalanse og avkastningskrav ble fastsatt ut fra dette hensynet. Etter Riksrevisjonens vurdering bør derfor omfanget av egeninitierte samfunnsoppgaver ikke være større enn at Statskog likevel oppnår tilfredsstillende lønnsomhet i den løpende driften.

Undersøkelsen viser at Landbruks- og matdepartementet og Statskogs styre i den undersøkte perioden ikke i tilstrekkelig grad har fulgt opp at foretaket har innrettet virksomheten med sikte på å oppnå et tilfredsstillende økonomisk resultat. Riksrevisjonen har merket seg de tiltakene som er planlagt, og ser positivt på at statsråden vil benytte Riksrevisjonens undersøkelse i det videre arbeidet med mål- og resultatstyring knyttet til Statskog SFs forretningsmessige drift.

3.6.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at Statskogs eiendommer skal drives effektivt med sikte på å oppnå et tilfredsstillende økonomisk resultat, og at Statskog har innfridd det fastsatte avkastningskravet når engangsposten inkluderes i resultatet. Komiteen mener imidlertid at gevinster fra verneerstatninger og salg på forretningsmessig vilkår ikke er et resultat av foretakets ordinære drift og er i likhet med Riksrevisjonen enig i at Statskog i den undersøkte perioden har hatt svak lønnsomhet i den løpende driften. Komiteen forutsetter at det videre arbeidet med mål- og resultatstyring i Statskogs forretningsmessige drift blir løpende ivaretatt og fulgt opp av departementet fremover i tråd med de tiltakene som er planlagt.

3.7 Oppfølging av Petoro AS' bidrag til merverdi

3.7.1 Sammendrag

INNLEDNING

Petoro er forvalter av Statens direkte økonomiske engasjement (SDØE), som representerer om lag en tredel av Norges samlede olje- og gassreserver. SDØE-porteføljen har en nåverdi på 865 mrd. kroner. Det årlige kontantbidraget til staten var på 97 mrd. kroner i 2009 og 155 mrd. kroner i 2008.

Selskapets formål er i henhold til vedtektene «på vegne av staten for statens regning og risiko å ha ansvaret for og ivareta de forretningsmessige forhold knyttet til statens direkte engasjement i petroleumsvirksomhet på norsk kontinentalsokkel og virksomhet i tilknytning til dette». Selskapets hovedmål er på et forretningsmessig grunnlag å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølje. I St.prp. nr. 1 (2007–2008) spesifiseres det at Petoro skal være en aktiv partner som gjennom helhetsvurderinger skal bidra til å maksimere verdien av SDØE-porteføljen. Som rettighetshaver for SDØE-andelene på norsk sokkel har Petoro mulighet til å være pådriver for verdiskapende tiltak med spesiell vekt på områdetenkning og samordning av felt for å oppnå effektiviseringsgevinster, kostnadsreduksjoner og økt utvinning.

Petoro er et heleid statlig aksjeselskap. Statens eierinteresser forvaltes av Olje- og energidepartementet. Selskapets kostnader dekkes av et statlig tilskudd, som også forvaltes av Olje- og energidepartementet.

Målet med undersøkelsen er å vurdere oppfølgingen av Petoros bidrag til å skape størst mulig økonomiske verdier fra SDØE-porteføljen.

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene fra undersøkelsen.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at Petoros hovedmål er på et forretningsmessig grunnlag å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølge. Olje- og energidepartementets oppfølging av Petoros bidrag til å nå hovedmålet baseres i stor grad på Petoros aktivitetsrapportering og overordnede opplysninger om utviklingen i SDØE-porteføljen. Riksrevisjonen har merket seg at Olje- og energidepartementets styring og oppfølging av Petoro AS etter departementets egen vurdering er i samsvar med økonomiregelverket, og i henhold til departementets vurdering av risiko og vesentlighet knyttet til statens eierskap i selskapet. Riksrevisjonen og departementet er enige om at det er en krevende oppgave å gjennomføre beregninger knyttet til Petoros bidrag til merverdi. På bakgrunn av at Petoro ivaretar svært store verdier for staten, er det etter Riksrevisjonens vurdering likevel nødvendig at departementet i større grad etablerer en oppfølging som muliggjør en konkret vurdering av i hvilken grad Petoros arbeid bidrar til å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølge.

3.7.2 *Komiteens merknader*

Komiteen viser til at Petoros hovedmål er på et forretningsmessig grunnlag å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølge. Komiteen har merket seg at Olje- og energidepartementet er fornøyd med departementets egen oppfølging. Komiteen mener imidlertid i likhet med Riksrevisjonen, at det kan stilles spørsmål ved om departementets oppfølging har vært tilstrekkelig, og komiteen finner det derfor riktig at departementet i større grad etablerer en oppfølging som muliggjør en konkret vurdering av i hvilken grad Petoros arbeid bidrar til å skape størst mulig økonomiske verdier fra statens olje- og gassportefølge.

3.8 Internkontrollen i NSB

3.8.1 *Sammendrag*

INNLEDNING

NSBs virksomhet består av persontrafikk med tog og buss, godstrafikk på jernbane samt eiendomsvirksomhet og en rekke støttefunksjoner.

I statens prinsipper for godt eierskap er det fastsatt at styret skal ivareta en uavhengig kontrollfunksjon overfor selskapets ledelse på vegne av eierne. Ved behandling av St.meld. nr. 13 (2006–2007) la komiteen til grunn at dette prinsippet, i likhet med Norsk anbefaling for eierstyring og selskapsledelse (NUES) og OECDs retningslinjer for statlig eierskap, blir fulgt opp i praksis i eierskapspolitikken. Ifølge NUES skal styret påse at selskapet har god risikostyring og internkontroll ut fra de bestemmelser som

gjelder for selskapet. Anbefalingen om internkontroll er en presisering av styrets tilsynsansvar og skal bidra til at selskapet når fastsatte målsettinger og etterlever relevante lover og regler.

Målet med undersøkelsen har vært å vurdere om internkontrollen i NSB gir rimelig sikkerhet for at selskapet når sine mål og etterlever relevante lover og regler. Undersøkelsen belyser internkontrollen i NSB på områdene trafiksikkerhet og driftstabilitet i persontogtrafikken i NSB AS og økonomien i NSB-konsernet.

Riksrevisjonens dokument gir en nærmere oppsummering av funnene.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at NSBs system for risikohåndtering på trafiksikkerhetsområdet i hovedsak er basert på hendelses- og endringsbaserte risikoanalyser. Videre er oppfølgingen gjennom rapporter til ledelsen og styret basert på de mål som er satt på området. Etter Riksrevisjonens vurdering innebærer dette at NSBs internkontrollsystem på trafiksikkerhetsområdet ikke i tilstrekkelig grad er innrettet mot å sikre at regelverket etterleveres. Riksrevisjonen viser også til at Statens jernbanetilsyn våren 2010 påpekte forhold som ikke er i samsvar med krav i sikkerhetsforskriften. Riksrevisjonen har merket seg at Samferdselsdepartementet vil følge opp selskapets arbeid med trafiksikkerheten i eierdialogen med selskapet. Etter Riksrevisjonens vurdering må departementet i sin oppfølging sikre seg at NSBs ivaretagelse av trafiksikkerheten er i samsvar med lover og regler.

Statsråden opplyser at oppfølgingen av avkastningsmålet må ses i lys av de ytre forhold som har og vil påvirke NSBs økonomiske resultat, samt de tiltak selskapet har satt i verk for å forbedre resultatene. Riksrevisjonen viser til St.meld. nr. 13 (2006–2007), der det legges til grunn at konkrete avkastningsmål signaliserer overfor selskapets ledelse at eier vektlegger lønnsomhet for sine investeringer, og at avkastningsmålet er ment å gjelde som et gjennomsnitt for en periode på tre til fem år. Riksrevisjonens undersøkelse viser at avkastningen i NSB-konsernet for hvert år i perioden 2008–2012 har vært eller planlegges å være lavere enn avkastningsmålet. Departementet synes å ha akseptert dette. Etter Riksrevisjonens vurdering innebærer dette at avkastningsmålet settes til side som styringsverktøy. Riksrevisjonen vil i tillegg påpeke at Samferdselsdepartementet gjennom statlige kjøp av persontransporttjenester med tog har betydelig innvirkning på resultatutviklingen i persontogvirksomheten.

Departementet opplyser at det i den løpende oppfølgingen av selskapet ikke har fått klare indikasjoner på at internkontrollen er mangelfull. Riksrevisjonen vil framheve at Samferdselsdepartementet i sin for-

valtning av eierinteressen i NSB skal følge opp at styret fungerer tilfredsstillende, og at styret etterlever vedtektenes bestemmelse om internkontroll. Etter Riksrevisjonens vurdering medfører dette at departementet må sikre seg et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere hvordan styret ivaretar sitt kontrollansvar.

3.8.2 *Komiteens merknader*

Komiteens flertall, medlemmene fra Fremskrittspartiet, Høyre, Kristelig Folkeparti og Venstre, er kritisk til at avkastningen i NSB-konsernet for hvert år i perioden 2008–2012 har vært eller planlegges å være lavere enn avkastningsmålet, og at departementet etter Riksrevisjonens oppfatning synes å ha akseptert dette. Flertallet deler Riksrevisjonens kritikk, og forutsetter at departementet må sikre seg et bedre kunnskapsgrunnlag for å vurdere hvordan styret ivaretar sitt kontrollansvar i NSB i fremtiden.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti og Senterpartiet, understreker at NSBs overskudd skal brukes til å styrke toget som transportmiddel i Norge.

4. Resultater av den årlige kontrollen og oppfølging av tidligere rapporterte saker

4.1 Finansdepartementet

4.1.1 *Sammendrag*

OVERSENDELSE AV STATSRÅDENS BERETNINGER

For alle selskaper som Riksrevisjonen fører kontroll med, skal vedkommende statsråd sende til Riksrevisjonen «statsrådets beretning om forvaltningen av statens interesser i den enkelte virksomhet eller det enkelte konsern», jf. instruks om Riksrevisjonens virksomhet, § 7 d. Riksrevisjonen kan gi nærmere retningslinjer for hvilke forhold beretningen fra statsråden skal omhandle. Riksrevisjonens kontroll med Norges Bank behandles særskilt i Instruks om Riksrevisjonens virksomhet. Av § 12 d framgår det at departementet skal sende Riksrevisjonen «statsrådets beretning vedrørende departementets og regjeringens myndighetsutøvelse i saker som gjelder Norges Bank».

Riksrevisjonen sender hvert år brev til de berørte departementer om innsending av statsrådets beretning, herunder om hvilke forhold beretningen fra statsråden skal omhandle. Brev om statsrådets beretning for Folketrygdfondet, Statens finansfond og Norges Bank ble sendt til Finansdepartementet 4. mars 2010.

Departementet opplyser i brev av 14. april 2010 at statsrådets beretning for Folketrygdfondet er gitt til Stortinget gjennom Meld. St. 12 (2009–2010) Finansmarknadsmeldinga 2009. Når det gjelder Statens finansfond orienterer statsråden i brev av 25. juni 2010 om rapporteringsplikten overfor EFTAs overvåkingsorgan ESA og saker av særlig viktighet som departementet har blitt forelagt fra Statens finansfond i 2009. Det blir videre vist til Finansmarknadsmeldinga 2009. I brev av 4. mars 2010 fra Riksrevisjonen til Finansdepartementet er det blant annet bedt om statsrådets redegjørelse for departementets eierstyring av selskapene, statsrådets vurdering av driften av selskapene sett i forhold til økonomi og resultat og statsrådets vurdering av revisors honorar og omfanget av rådgivningstjenester. Statsråden gir ikke gjennom de ovenfor nevnte dokumenter tilstrekkelig informasjon om disse forholdene, verken for Folketrygdfondet eller for Statens finansfond.

I brev av 4. mars 2010 ba Riksrevisjonen Finansdepartementet om å få tilsendt statsrådets beretning vedrørende regjeringens og departementets myndighetsutøvelse i saker som gjelder Norges Bank. I brev av 25. juni 2010 fra Finansdepartementet viser statsråden til Finansmarknadsmeldinga 2009, hvor Norges Banks virksomhet for 2009 omtales. I denne meldingen framkommer det at Norges Bank i 2009 ikke ble instruert med hjemmel i sentralbankloven § 2 tredje ledd. I brevet av 4. mars 2010 ba Riksrevisjonen også om en redegjørelse for arbeidet med implementering av risikostyring og internkontroll i henhold til ny forskrift. I brev av 25. juni 2010 fra Finansdepartementet viser statsråden til at det er bankens hovedstyre som har ansvaret for å påse at banken har hensiktsmessige systemer for risikostyring og internkontroll. Representantskapet skal føre tilsyn med hovedstyrets arbeid. Statsråden opplyser at han som ledd i den løpende dialogen med Norges Bank, likevel vil be om status for gjennomføringen av forskriften, innen gjennomføringsfristen 1. januar 2011. Videre gir statsråden uttrykk for at det vil være naturlig at status for dette arbeidet vil bli rapportert gjennom Norges Banks årsmeldinger, som legges ved de årlige finansmarknadsmeldingene.

I brev av 25. juni 2010 fra Riksrevisjonen til Finansdepartementet ba Riksrevisjonen på nytt om oversendelse av statsrådets beretninger i samsvar med forespørsel i brev av 4. mars 2010. Statsråden svarer i brev av 5. juli 2010 at det i Finansmarknadsmeldinga 2009 er gitt en nærmere redegjørelse for virksomheten til Folketrygdfondet, Statens finansfond og Norges Bank. Det blir videre vist til Meld. St. 10 (2009–2010) Forvaltningen av Statens pensjonsfond i 2009, hvor det blir gjort nærmere rede for Folketrygdfondets forvaltning av Statens pensjonsfond Norge. Statsråden opplyser at det ikke er noe å

bemerke ut over det som er rapportert i de ovenfor nevnte meldinger. I lys av Riksrevisjonens anmodning vil det likevel bli vurdert om form og innhold på den løpende rapporteringen til Stortinget bør justeres.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Statsråden uttaler at det i lys av Riksrevisjonens anmodning vil bli vurdert om form og innhold på departementets løpende rapportering til Stortinget bør justeres. Finansdepartementet må selv ta stilling til hvordan departementet rapporterer til Stortinget. Riksrevisjonen finner det imidlertid kritikkverdig at statsråden ikke sender beretning til Riksrevisjonen om forvaltningen av statens interesser i selskapene underlagt Finansdepartementet og beretning vedrørende Norges Bank. Riksrevisjonen vil peke på at statsråden dermed ikke følger de bestemmelser som Stortinget har fastsatt i lov og instruks for Riksrevisjonen.

Riksrevisjonen har rett til å kreve de opplysninger den finner nødvendig for sin kontroll fra departementet, Norges Bank og dens revisjon. I årets kontroll er det vurdert som nødvendig å få en redegjørelse for arbeidet med å implementere risikostyring og internkontroll i Norges Bank. Av departementets svar framkommer det at statsråden som ledd i den løpende dialogen med Norges Bank vil be om status for gjennomføringen av forskriften, innen gjennomføringsfristen 1. januar 2011. Det forutsettes at denne redegjørelsen oversendes Riksrevisjonen.

4.1.2 Komiteens merknader

Komiteen understreker behovet for at Finansdepartementet sender beretning til Riksrevisjonen om forvaltningen av statens interesser i selskapene underlagt Finansdepartementet, herunder beretning vedrørende Norges Bank. Komiteen viser til at Norges Banks representantskap har oppnevnt ekstern revisor for å ivareta revisjonen av bankens anliggender.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Fremskrittspartiet og Venstre mener det ikke er nødvendig at Riksrevisjonen utover dette foretar en kontroll av Norges Bank og Statens pensjonsfond utland.

Komiteen er tilfreds med at departementet vil vurdere form og innhold i den løpende rapporteringen til Stortinget i lys av Riksrevisjonens anmodning.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet og Venstre viser til at Riksrevisjonen etter lov om Riksrevisjonen § 9 har revisjonsansvaret for alle statlige fond uavhengig av om

fondene har egne eksterne revisorer. Riksrevisjonens kontroll med fondene går lengre og omfatter blant annet eierdepartementets forvaltning, styring, kontroll og oppfølging av fondet. Disse medlemmer finner grunn til å presisere at flertallsmerkningene ikke endrer de lovpålagte oppgavene til Riksrevisjonen.

4.2 Nærings- og handelsdepartementet

4.2.1 Sammendrag

INNOVASJON NORGES FASTSETTELSE AV PRIS FOR BRUKERBETALTE RÅDGIVNINGSTJENESTER UTFØRT VED UTEKONTORENE

Innovasjon Norge tilbyr rådgivningstjenester ved sine utekontor. Selskapets virksomhet i utlandet er mange steder basert på nær tilknytning til norsk utenriksstjeneste, noe som krever aktsomhet i utøvelsen av oppgaver, da det kan ha innvirkning på Norges omdømme i utlandet. I Ot.prp. nr. 14 (2003–2004) vises det til at Innovasjon Norge kan ta brukerbetalning for rådgivningstjenester, såfremt dette er i tråd med Wienkonvensjonen og utenrikslovens bestemmelser. Wienkonvensjonen legger til grunn at bistand som ytes ved utenriksstasjonene, ikke kan ha karakter av kommersiell virksomhet.

I Innovasjon Norges brukerbetalingsinstruks framkommer det at prisnivået på brukerbetalning skal settes lik selvkost, eventuelt med et tillegg for risiko. Samtidig er det lagt til grunn i selskapets retningslinjer for plan- og budsjettprosessen at sentralt beregnede kostpriser ikke er å anse som ekstern timepris, men som veiledende for ekstern prising, og at det enkelte utenlandskontor selv skal fastsette ekstern timepris ut fra markedspris.

Spørsmål om etterlevelse av Wienkonvensjonens bestemmelser er ved flere anledninger tatt opp i Stortinget. Statsråd Jonas Gahr Støre svarte skriftlig i juni 2009 på spørsmål fra Stortinget knyttet til blant annet Innovasjon Norges kommersielle virksomhet ved utekontorene. Statsråden viser i sitt svar til Wienkonvensjonen for diplomatisk og konsulært samkvem. Han uttaler at utenriksstjenesten kan ta gebyrer for noen av tjenestene som ytes til egne lands borgere, såfremt dette kun er ment å dekke påløpte kostnader.

Riksrevisjonen har innhentet opplysninger om eksterne timepriser for 2009 ved utekontorene i Beijing og Istanbul. Disse kontorene fungerer samtidig som den norske ambassadens handelsavdeling i de respektive land. Sentralt fastsatt kostpris for kontorene i Beijing og Istanbul var i 2009 henholdsvis 738 og 617 kroner per time. Gjennomgang av rådgivningstjenester utført ved kontorene i 2009 viste at kontoret i Beijing benyttet ekstern timepris på 850 kroner, mens kontoret i Istanbul hadde en ekstern timepris på 900 kroner (ekskl. mva.). Dette er 15 og

46 prosent høyere enn den sentralt fastsatte kostprisen. Innovasjon Norges kontor i Beijing opplyser at deres eksterne timepris er basert på kostpris fastsatt av Innovasjon Norges hovedkontor, i tillegg til at den er delvis markedsorientert etter hva norske bedrifter vil synes er en rimelig pris for tjenesten. Innovasjon Norges kontor i Istanbul opplyser at deres eksterne timepris ikke er basert på kostpris, men i stor grad reflekterer norske markedsforhold.

RIKSREVISJONEN UTTALER

Riksrevisjonen viser til at Innovasjon Norges utekontorer i Beijing og Istanbul i 2009 har lagt til grunn eksterne timepriser som er høyere enn de sentralt fastsatte kostprisene for de to utekontorene. Riksrevisjonen har merket seg at det ikke er tatt hensyn til kostnadsforskjeller mellom land og en rekke overheadkostnader ved fastsettelse av kostprisene. Riksrevisjonen påpeker at den eksterne timeprisen ved utekontoret i Istanbul ikke er basert på kostpris, men i stor grad reflekterer norske markedsforhold. I slike tilfeller er det ikke dokumentert at Innovasjon Norge har tilstrekkelig sikkerhet for at bistanden som ytes, ikke har karakter av kommersiell virksomhet. Riksrevisjonen er enig med Nærings- og handelsdepartementet i at innretningen av rådgivningstjenestene i hovedsak ligger innenfor hovedstyrets ansvar. Samtidig viser Riksrevisjonen til at dette også berører utenriksrådgivningstjenesten, og at dette ved flere anledninger har vært gjenstand for spørsmål i Stortinget. Etter Riksrevisjonens vurdering er det derfor viktig for de berørte departementene å ha sikkerhet for at Innovasjon Norge har etablert en tilfredsstillende kontroll med utekontorenes brukerbetalning. Riksrevisjonen mener at Nærings- og handelsdepartementet som eneste eier av Innovasjon Norge fram til utgangen av 2009, ikke har fulgt opp dette i tilstrekkelig grad.

4.2.2 Komiteens merknader

Komiteen vil påpeke Riksrevisjonens kritikk av at Nærings- og handelsdepartementet, som eneste eier av Innovasjon Norge fram til utgangen av 2009, ikke har fulgt opp kontrollen med utekontorenes brukerbetalning i tilstrekkelig grad. Komiteen ber derfor om at det etableres et samarbeid mellom Utenriksdepartementet og Nærings- og handelsdepartementet slik at man har kontroll med brukerbetalningene i fremtiden.

4.3 Oppfølgingsaker

4.3.1 Sammendrag

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTETS OPPFØLGING AV TIDLIGERE RAPPORTERTE FORHOLD VED DE REGIONALE HELSEFORETAKENE

Oppfølging av avtalespesialistene

Riksrevisjonen rapporterte i Dokument nr. 1 (2007–2008) om at de regionale helseforetakenes oppfølging og kontroll av avtalespesialistene var mangelfull, og at de i liten grad hadde oversikt over avtalespesialistenes faktiske prioriteringer. Riksrevisjonen mente dette var alvorlig, da det gir høy risiko for at rettighetspasienter ikke prioriteres slik prioriteringsforskriften forutsetter.

Departementet viser til at det i St.prp. nr. 1 (2006–2007) under Nasjonal helseplan (2007–2010) ble varslet om at det skulle settes i gang et arbeid med sikte på å endre rammebetingelsene for avtalespesialistene for å få en bedre integrering av disse i de regionale helseforetakenes «sørge for»-ansvar. Det er besluttet at det skal arbeides videre med en modell der forhandlingsansvaret for takstsystemet til avtalespesialistene flyttes fra staten til de regionale helseforetakene. Departementet stilte i oppdragsdokumentene for 2009 krav om at de regionale helseforetakene skal bidra i arbeidet med nye rammebetingelser for avtalespesialistene og sørge for at avtalespesialistenes kapasitet utnyttes for å sikre tilgjengelige tjenester for pasientene og kortere ventetider.

Departementet opplyser i mai 2010 at arbeidet har vist seg å ha flere utfordringer, noe som har ført til at den opprinnelige tidsplanen ikke har blitt fulgt. Videre opplyser departementet at det nå ser nærmere på en modell der intensjonen er å knytte avtalespesialistene tettere mot de regionale helseforetakene ved å la de regionale helseforetakene få større ansvar for utviklingen av takstsystemet, slik at disse i større grad enn i dag kan rettes inn mot prioritert pasientbehandling.

Riksrevisjonens vurdering

Etter Riksrevisjonens vurdering er det viktig at Helse- og omsorgsdepartementet har en tett oppfølging av arbeidet med utviklingen av takstsystemet, for å sikre at avtalespesialistenes prioritering av rettighetspasienter er i tråd med prioriteringsforskriften.

Saken blir fulgt opp av Riksrevisjonen.

SYSTEMET FOR FORDELING AV NYE SPESIALISTLEGESTILLINGER

Riksrevisjonen rapporterte i Dokument nr. 1 (2007–2008) om at det var vesentlige avvik mellom lovlig tildelte spesialistlegestillinger og faktisk antall stillinger ved flere helseforetak. Det lovregulerte

legefordelingssystemet har ikke fungert som forutsatt, og regelverket oppfattes som uklart. Riksrevisjonen registrerte at legefordelingssystemet skulle gjennomgås, og at nødvendige tiltak skulle iverksettes. Riksrevisjonen fant det imidlertid alvorlig at departementet, som er forvalter av systemet, ikke tidligere i større grad har vektlagt at manglende etterlevelse av systemet kan føre til svekket økonomisk kontroll, forsterking av ubalanse i legemarkedet samt problemer med rekruttering og godkjenning av spesialistutdanningen.

Departementet opplyste at det på foretaksmøtene i januar 2008 ble stilt krav om at de regionale helseforetakene skulle etablere et utvalg for hvert av de underliggende helseforetakene, som i sin tur skulle godkjenne alle nyopprettede stillinger og ansettelser i vakante stillinger i helseforetaket. Videre skulle de regionale helseforetakene sikre at helseforetakene følger etablerte rutiner ved ansettelse, oppretting eller omdisponering av stillinger som er omfattet av legefordelingssystemet. Departementet opplyste videre at det for å bedre helseforetakenes melderutiner til Nasjonalt råd for spesialistutdanning av leger og legefordeling (NR), ble arbeidet med å lage en ny databaseløsning. Fram til NRs nye database skulle tas i bruk fra 2010, skulle de regionale helseforetakene bidra til en avvikling av legestillinger som var opprettet utenfor fordelingssystemet i 2009.

Departementet opplyser i mai 2010 at det i oppdragsdokumentene er klargjort at de regionale helseforetakene skal bidra til å utvikle legestillinger som er opprettet utenfor legefordelingssystemet. Videre opplyser departementet at de regionale helseforetakene de siste årene har lagt ned mye arbeid i å kartlegge og analysere fordelingen av legestillingene og i å innrapportere nye stillinger til NR. En ny NR-database skal utvikles i samarbeid mellom Helsedirektoratet, de regionale helseforetakene og ERGO-Group, som har fått oppdraget med å utvikle databasen med sikte på at den skal implementeres i helseforetakenes lønns- og personalsystemer i løpet av 2010.

Riksrevisjonens vurdering

Riksrevisjonen registrerer at de regionale helseforetakene skal bidra til avvikling av legestillinger opprettet utenfor legefordelingssystemet og at ny database skal utvikles.

Saken vil bli fulgt opp av Riksrevisjonen.

4.3.2 Komiteens merknader

Komiteen viser til at det i St.prp. nr. 1 under Nasjonal Helseplan (2007-2010) ble varslet om at det skulle settes i gang et arbeid med sikte på å endre rammebetingelsene for avtalespesialistene for å få en bedre integrering av disse i de regionale helseforetakenes «sørge for»-ansvar, og at dette arbeidet har vist seg å ha flere utfordringer slik at tidsplanen ikke er blitt fulgt. Komiteen forutsetter videre en tett oppfølging av departementet i arbeidet med utviklingen av takstsystemet for å sikre at avtalespesialistenes prioritering av rettighetspasienter er i tråd med prioriteringsforskriften.

Komiteen registrerer at de regionale helseforetakene skal bidra til å utvikle legestillinger som er opprettet utenfor legefordelingssystemet innen utgangen av 2010, og at en ny database med helseforetakenes lønns- og personalsystemer ble implementert i 2010. Komiteen imøteser derfor en positiv utvikling når det gjelder disse sakene og forutsetter at departementet følger dette arbeidet tett fremover.

5. Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råtar Stortinget til å gjøre slikt

vedtak:

Dokument 3:2 (2010–2011) – om Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper for 2009 – vedlegges protokollen.

Oslo, i kontroll- og konstitusjonskomiteen, den 10. mars 2011

Anders Anundsen

leder

Per-Kristian Foss

ordfører

Vedlegg

Referat
fra åpen høring i kontroll- og konstitusjonskomiteen
om

Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper i 2009 – gjennomføring
av statens eierpolitikk med hensyn til lederlønn
(Dokument 3:2 (2010–2011))

Høring fredag 11. februar 2011:

Styrelederne	*	3
Statsråd Trond Giske	*	15

**Åpen høring i kontroll- og konstitusjonskomiteen
fredag den 11. februar 2011 kl. 9**

Møteleder: Anders Anundsen (FrP)
(komiteens leder)

S a k :

Riksrevisjonens kontroll med forvaltningen av statlige selskaper i 2009 – gjennomføring av statens eierpolitikk med hensyn til lederlønn (Dokument 3:2 (2010–2011))

Møtelederen: På vegne av kontroll- og konstitusjonskomiteen vil jeg få lov til å ønske velkommen til denne åpne kontrollhøringen. Komiteen har for tiden til behandling en rapport fra Riksrevisjonen om kontrollen med forvaltningen av statlige selskaper for 2009 – Dokument 3:2 for 2010–2011. Komiteen har besluttet å holde kontrollhøring om ett av temaene som tas opp i rapporten, lederlønnutviklingen i statlig eide selskaper. Bakgrunnen er bl.a. at Riksrevisjonen påpeker at den gjennomsnittlige lederlønnveksten i 42 undersøkte statlige selskaper har vært dobbelt så høy som den generelle lederlønnveksten i perioden 2007–2009, dette til tross for at både regjering og storting i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 13 for 2007–2008 klart uttrykte at lederlønnnivået i statlige selskaper skal være konkurransedyktig, men ikke lønnsledende innenfor sin bransje. Dette fremgår også av Retningslinjer for statlig eierskap: Holdning til lederlønn, som ble vedtatt i desember 2006 og senere gjort kjent for selskapenes styrer.

Under høringen ønsker komiteen å få belyst følgende problemstillinger:

- Hvordan forholder selskapene seg til statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnutviklingen?
- Hvordan foregår dialogen om lederløninger med ansvarlig departement og Nærings- og handelsdepartementet?
- Hvordan utøver Nærings- og handelsdepartementet statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnutviklingen i selskaper der staten har aksjemajoritet?

Komiteen har valgt å invitere styreledere fra fem selskaper der staten har aksjemajoritet: Statoil ASA, Norsk Hydro ASA, NSB AS, Entra Eiendom AS og Argentum AS. I tillegg har komiteen invitert statsråd Trond Giske i Nærings- og handelsdepartementet.

Det vil bli tatt stenografisk referat fra høringen i dag, og referatet vil følge som vedlegg til komiteens innstilling til Stortinget.

De prosedyrene som er fastsatt i reglementet for åpne kontrollhøringer, vil bli fulgt. De inviterte får først holde en innledning. Deretter får først saksordføreren, som er Per-Kristian Foss fra Høyre, og deretter representanter for de ulike partiene anledning til å spørre ut de inviterte. Til slutt får komiteen anledning til å stille noen få oppfølgingsspørsmål, og de inviterte får helt til slutt ordet til en kort oppsummering.

For at komitémedlemmene skal få stilt de spørsmålene som er nødvendig, vil jeg be om at svarene blir så korte og konsise som mulig. Jeg gjør oppmerksom på at vi har en ny ordning med en lampe som lyser når det er 30 sekunder igjen av taletiden. Når den lampen slukker, er taletiden også over.

Dette er en åpen høring, og det er derfor viktig at alle deltakerne unngår å omtale forhold som er underlagt taushetsplikt. Dersom et spørsmål ikke kan besvares uten å gi opplysninger som er taushetsbelagt, bør den inviterte gjøre komiteen oppmerksom på det.

Jeg gjør oppmerksom på at mobiltelefoner må slås av, eller være satt på «stille», slik at vi unngår forstyrrelser underveis. Jeg vil også presisere at disse mikrofonene har en lydknapp som må brukes både når man skal tale, og når man er ferdig med å tale, slik at man slår mikrofonen av etter man er ferdig. Det er viktig for at vi ikke skal få problemer med lydanlegget og overføringen.

Det er komiteens håp at høringen vil gi nødvendige opplysninger i saken – som bakgrunn for de konklusjoner komiteen skal treffe i sin innstilling til Stortinget.

Høring med styrelederne

Møtelederen: Da er vi klare til å starte opp, og jeg vil få lov til å ønske velkommen til i alt fem styreledere fra selskaper der staten har aksjemajoritet:

- styreleder i Statoil Svein Rennemo
  - styreleder i NSB AS Ingeborg Moen Borgerud
  - styreleder i Norsk Hydro ASA Terje Vareberg, som har med som bisitter direksjonssekretær Hans Martin K. Heikvam
  - styreleder i Entra Eiendom AS Grace Reksten Skaugen
  - styreleder i Argentum AS Tom Knoff, som har med som bisitter økonomidirektør Harald-Ingve Flagtvedt
- Velkommen til dere alle sammen.

Da er det lagt opp slik at hver enkelt av dere har inntil 5 minutter til en innledning. Jeg foreslår at vi bare begynner i den ene enden av panelet, og starter da med Norsk Hydro og Terje Vareberg – vær så god.

Terje Vareberg: Takk for det. Takk for invitasjonen til høringen.

Norsk Hydro er et av verdens ledende aluminiumselskaper med over 20 000 ansatte, preget av vår norske forankring og historie, men i dag med fire av fem ansatte utenfor landets grenser. Selskapet er utsatt for hard og kontinuerlig global kostnadskonkurranse på den ene siden, og samtidig konkurrerer vi om dyktige ledere, verdensledende forskere og lokal ekspertise på den andre siden. Lederlønn og belønning av ansatte er derfor et viktig tema for styret i Hydro. Vi må tilby gode godtgjørelser som er høye nok til å sikre oss dyktige ledere, og samtidig moderate nok til å sikre vår kostnadskultur og konkurransekraft. Kort sagt: For å lykkes må vi være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende.

Hydro er underlagt norsk børs- og selskapslovgivning og følger prinsippene for god eierstyring og selskapsle-

delse. Det innebærer bl.a. at det skal være klare ansvarsforhold mellom selskapets styrende organer, og at selskapet skal sikre likebehandling av sine aksjonærer. Nærings- og handelsdepartementet er i dag Hydros største enkeltaksjonær, med ca. 43,7 pst. av selskapets aksjer. Medregnet Folketrygdfondets eierandel har staten i underkant av 50 pst. av aksjene i Hydro. Det er i alt 55 000 aksjonærer i selskapet. Etter gjennomføring av Vale-transaksjonen vil Vale ha 22 pst. av aksjene i Hydro, mens departementets eierandel reduseres til ca. 34 pst.

Styret vurderer jevnlig hvorvidt kompensasjonsordningene for konsernsjefen og den øvrige konsernledelsen er konkurransedyktige og hensiktsmessige. Som hovedprinsipp har styret lagt til grunn at godtgjørelsen til konsernledelsen alltid skal reflektere konsernsjefens og konserndirektørens ansvar for styringen av Hydro, hensyntatt virksomhetens kompleksitet, bredde samt selskapets vekst og bærekraft. Nivået på total godtgjørelsespakke fastsettes først og fremst basert på Hydros ønske og nedfelte policy om å være konkurransedyktig, men ikke lønnsledende på relevante arbeidsmarkeder, og samtidig reflektere Hydros internasjonale fokus.

I perioden fra 2006 til 2010 har funksjonen som konsernsjef i selskapet hatt en årlig gjennomsnittlig vekst i grunnlønnen på 1,72 pst. Foruten grunnlønn har konsernsjefen en variabel årsbonusordning med et maksimalt nivå på 50 pst.

Utbetaling av årsbonus er avhengig av at selskapet oppnår et positivt årsresultat. For eksempel for det krevende året 2009 ble det ikke utbetalt bonus.

Selskapet har i 2010 etablert en ny langtidsincentivordning, der et fastlønnselement, som for konsernsjefen utgjør 30 pst. av grunnlønn, er knyttet til en plikt til aksjekjøp for nettobeløpet. Aksjene har en bindingstid på tre år.

Sidens statens retningslinjer for lederlønn ble publisert i januar 2007, har selskapet forholdt seg også til disse. I henhold til allmennaksjeloven utarbeider styret i Hydro en erklæring om prinsipper for lederlønn som hvert år foregges generalforsamlingen for veiledende avstemning.

Det er særlig i denne forbindelse at departementet utøver en viktig rolle i kraft av å være en stor aksjonær. Styret er oppmerksom på statens holdninger til lederlønn og søker å utvikle en lederlønnspolitikk som har bred støtte fra aksjonærfellesskapet, herunder staten.

Overfor Hydro har Nærings- og handelsdepartementet fulgt opp sine lederlønnsprinsipper både løpende og i enkeltsaker. På selskapets ordinære generalforsamling i 2007 ba departementets representant om at hovedprinsippene for statens lederlønnspolitikk ble nedtegnet i generalforsamlingsprotokollen. Sommeren 2007 ble et opsjonsprogram for de øverste ledende ansatte besluttet avskaffet av det daværende styret, som en konsekvens av sammenhengsløsheten av Hydros olje- og gassvirksomhet med Statoil ASA.

I min tid som styreleder har forholdet til Nærings- og handelsdepartementet som selskapets største aksjonær vært konstruktivt. Styret ser det som viktig å holde fast på prinsippet om at statens retningslinjer for lederlønn

ikke forskyver ansvarsforholdene eller rollene for selskapets styrende organer. Samtidig skal styret utvikle lederlønnsprinsipper som har bred forankring hos aksjonærene og internt i selskapet, og som svarer på de utfordringene som selskapet står overfor.

I 2009 ble Svein Richard Brandtzæg tilsatt som ny konsernsjef. I forbindelse med hans ansettelse etablerte styret en ny ansettelsesavtale, som inkluderte nye ordninger med hensyn til sluttvederlag, pensjonsalder og tak på pensjonsgivende inntekt. Dette var en endring av tidligere praksis, basert på styrets egne vurderinger, men som også samsvarer med statens retningslinjer.

Jeg vil særlig peke på at pensjonsalderen er økt til 65 år, med gjensidig rett for konsernsjef og styre til å be om pensjonering fra fylte 62 år, da med redusert ytelse fram til 65 år. Det er satt et tak på hva som kan regnes som pensjonsgivende inntekt for konsernsjefen. Sluttvederlaget ved avtalt fratredelse er begrenset til maksimalt tolv måneders etterlønn utover oppsigelsestiden.

Møtelederen: Lampen er slukket, så vi må gå inn for landing.

Terje Vareberg: Greit.

Møtelederen: Da har du landet?

Terje Vareberg: Ja, jeg er ferdig.

Møtelederen: Flott, takk for det.

Da er det Ingeborg Moen Borgerud, NSB, vær så god.

Ingeborg Moen Borgerud: Takk for det.

Jeg vil først kommentere hvordan selskapet og styret forholder seg til statens eierpolitikk når det gjelder lønnsutviklingen. Det er naturlig for meg å ta utgangspunkt i lønnsutviklingen for konsernsjefen.

Konsernsjefen i NSB ble ansatt i desember 2000 og fratrer i år. Styret vurderer lønnen én gang hvert år, med utgangspunkt i den avtale som er inngått, og innenfor de rammer som fremgår av statens retningslinjer for lederlønn. Det innebærer at man ved lønnsfastsettelsen er opptatt av å ta utgangspunkt i: Hva er det som er en riktig og konkurransedyktig lønn, uten å være lønnsledende? Når man så skal vurdere nivået, må man se hen til konsernets størrelse og oppgaver. NSB-konsernet er Norges største transportkonsern, med en omsetning på ca. 11 mrd. kr, en balanse på ca. 19,5 mrd. kr og med ca. 10 000 årsverk fordelt på forretningsområdene transport med tog, med buss, gods, eiendom – pluss en rekke andre virksomheter.

Det som er lønnselementene for konsernsjefen, er tredelt. Det ene er fastlønnen, det andre er noen goder som er knyttet til naturalytelser, og det tredje er pensjonsordningen. Konsernsjefen i NSB har ingen bonusordning og ingen andre variable lønnsytelser.

Når det gjelder fastlønnen, sto den stille mellom 2008 og 2009. Fra 2009 til 2010 økte den med 2,5 pst. og er i dag 2 500 000 kr. I perioden 2007–2009 økte fastlønnen

med 140 000 kr, som utgjør ca. 7 pst. Samlede lønnsytelser økte man i samme periode med 11 pst.

Av de totale elementene i godtgjørelsen er det spesielt pensjonsordningen i NSB som er spesielt god, slik det ble avtalt i 2000. Det innebærer at konsernsjefen har en pensjon på 66 pst. av lønnen ved fratreden. Etter avtalen er pensjonsalderen 62 år, men slik at konsernsjefen kan fratre ved fylte 60 år. Dette er en ordning som er finansiert over drift, og det gjøres selvfølgelig regnskapsmessige avsetninger i forhold til disse reglene. På dette punktet er altså lønselementet bedre enn det som fremgår av dagens retningslinjer.

Når det gjelder dialogen om lederlønn med Samferdsdeparterementet, vil jeg bare først påpeke at Samferdsdeparterementet har sendt over til styret og til selskapet både retningslinjene fra 2007 og de tidligere veiledende retningslinjene. Styret er vel kjent med disse og forholder seg, som nevnt, til retningslinjene. Konsernsjefens lønn fastsettes av styret, som også tar stilling til prinsippene for resten av konsernledelsen. Opplysninger både om konsernsjefens lønn og om lønnsbetingelsene til de øvrige i konsernledelsen er inntatt i regnskapet, som behandles på generalforsamlingen.

Det har ikke vært slik at styret har konsultert eller bedt om noen former for forhåndsgodkjenning fra departementet før vi har fastsatt de enkelte årlige lønningene. Det har hørt inn under styret. Men ellers er det en helt ordinær dialog. Styret i NSB har ingen spesiell kontakt knyttet til Næringsdepartementet, bortsett fra det materialet som blir sendt til alle selskaper.

Møtelederen: Takk for det. Da er lampen slukket, og tiden er ute.

Neste er Statoil. Svein Rennemo, vær så god.

Svein Rennemo: Takk for invitasjonen.

Lederlønn er viktig for styret, og som styre arbeider vi også mye med det. Etter endringene i allmennaksjeloven i 2007 har vi hvert år informert eierne på generalforsamlingen gjennom den såkalte lederlønnserklæringen. Og som dere vet: Lederlønnserklæringen inneholder både fakta om lederlønninger og prinsipper, og den inneholder styrets vurderinger. Børsnoterte selskaper har også en rådgivende avstemning på generalforsamling over styrets lederlønnserklæring.

Jeg mener dette er en viktig og positiv utvikling fordi det øker transparensen i behandlingen av lederlønnsspørsmål, og det gir eierne en mulighet for mer direkte påvirkning. Samtidig bekrefter det styrets ansvar, for fastsettelse av lederlønn er et klart styreansvar. Det innebærer et ansvar for å fastsette og tilpasse lederlønnskonseptene til de markedene vi konkurrerer i. Og Statoil, som dere vet, konkurrerer om ledelseskapasitet både i norsk og i internasjonal olje- og gassindustri.

Et styre som ikke er i stand til å etablere konkurransedyktige betingelser for topplederne, gjør ikke jobben sin på vegne av aksjonærene. Og samtidig: Styret har et ansvar for å finne løsninger som er i tråd med eiernes interesser og mål, og ikke svekker selskapets og ledelsens omdømme. Et

styre som overbetaler topplederne, gjør heller ikke jobben sin på vegne av aksjonærene. Derfor er hovedprinsippet i de statlige retningslinjene for lederlønn som Statoil er underlagt: konkurransedyktig, men ikke lønnsledende sammenlignet med tilsvarende selskaper både relevant og meningsfylt. Det er relevant og meningsfylt, men for styret også en veldig krevende avveining å gjøre. På den ene siden skal vi ha konkurransedyktige betingelser for ledere av et selskap som i norsk sammenheng er enestående med hensyn til størrelse og kompleksitet. På den annen side skal lederlønningene være forankret i norsk virkelighet og akseptert norsk praksis for lederavlønning internt i selskapet og også eksternt i samfunnet. Vi skal ha en balanse mellom fast og resultatavhengig avlønning, belønning for særlig gode resultater på kort og på lengre sikt og belønning i form av lønn og aksjer. Alt dette skal gjøres i en sammenheng som preges av skiftende markeder og holdninger.

Så konkret til konsernsjefens avlønning i Statoil og våre vurderinger i denne forbindelse.

Som det har vært redegjort for i vår årsrapport, besluttet styret i forbindelse med sammenslåingen av Statoil og Hydros olje- og gassdivisjon i 2007 å heve konsernsjefens grunnlønn med 20 pst. Dette var begrunnet i at selskapet tok et sprang i størrelse og kompleksitet, omsetningen gikk opp med ca. 90 mrd. kr, og antall ansatte økte med ca. 5 000. Statoil ble Nordens største børsnoterte selskap. Dersom vi ser bort fra denne engangjusteringen, har konsernsjefens grunnlønn fra ansettelse i 2004 til i dag økt i gjennomsnitt med 3,4 pst. per år.

Som del av fastlønn utover grunnlønn har konsernsjef også et beløp tilsvarende 30 pst. av grunnlønn knyttet til en plikt til aksjekjøp i selskapet for nettobeløpet. Aksjene har en bindingstid på tre år. Denne ordningen ble innført fra og med sammenslåingen og erstattet en tidligere etablert langtidsincentivordning som ble avskaffet nettopp som følge av statens retningslinjer for lederavlønning i 2007. Styret mener det er viktig å stimulere til at konsernsjef og konsernledelse har aksjer i selskapet.

Foruten fastlønn har konsernsjef en variabel årsbonusordning som kan gi 25 pst. av fastlønnen i bonus ved oppnåelse av gode resultater og opptil 50 pst. ved ekstraordinært gode resultater – altså maks. Både for 2008 og 2009 besluttet styret i forståelse med konsernsjef å redusere årsbonus med 50 pst. som følge av finanskrisen. Den faktiske årlige bonus i perioden 2007–2010 har vært i intervallet 15–30 pst., og gjennomsnittlig vel 20 pst.

En markedsundersøkelse gjennomført for Statoil i 2010, hvor konsernsjefens avlønning ble sammenlignet med konsernsjefstillingen i 20 av de største industrikonsernene i Norden, viser at vår konsernsjefs avlønning ligger 20–30 pst. under mediannivået i Norden. Undersøkelsen omfatter alle utbetalinger inklusiv pensjon.

Til slutt: Statoil har god kontakt med OED, som største eier, om selskapets lederlønnserklæring med hensyn til forståelsen av statens retningslinjer for lederlønn. Særlig gjelder dette i forbindelse med tilpasninger av lederlønnsprinsippene. Dette gjøres for å avklare eventuelle forskjeller i fortolkningen av retningslinjene forut for generalforsamlingens avstemning om lederlønnserklæringen. På den

måten mener jeg Statoils styre forholder seg til sin største eier på linje med hva et styre i selskaper med store private eiere gjør, og på en måte som ivaretar styrets ansvar for lederlønnfastsettelsen.

Det var overskridelse; takk for oppmerksomheten.

Møtelederen: Takk for det.

Vi går videre til Entra Eiendom AS. Grace Reksten Skaugen, vær så god.

Grace Reksten Skaugen: Først og fremst: La meg få si takk for at jeg får komme hit og redegjøre for de spørsmålene som er reist i denne saken.

Entra Eiendom er et av landets største eiendomsselskap og er 100 pst. eid av staten ved Næringsdepartementet. Først og fremst vil jeg si at retningslinjene for lederlønninger i statlig eide selskaper er førende for avlønningene av lederne i Entra, og hovedprinsippene følges.

Det førende prinsippet er at lederavlønningene skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende. Selskapet utarbeider på oppdrag fra styret fra tid til annen en sammenligning med bedrifter i bransjen og andre relevante bedrifter. Disse oversiktene viser at Entra ikke er lønnsledende.

Styret i Entra diskuterer elementer i lønnsytelsene og den samlede kompensasjonen jevnlig. Belønningssystemet og nivået behandles i det styrevalgte kompensasjonsutvalget, som består av undertegnede styreleder og to andre aksjonærvalgte styremedlemmer, hvis protokoller ofte inkluderer referanser til statens retningslinjer.

Styret har godkjent daglig leders kontrakt, og det er styret som fastsetter daglig leders lønnsvilkår og resultatlønn. Entras resultatlønnssystem – for å gå inn på dette – ble endret fra 2009. Grunnlaget er balanserte mål som reflekterer virksomheten på en god måte.

I Riksrevisjonens Dokument 3:1 fra november 2010 beskrives Nærings- og handelsdepartementets oppfølging av avlønning i Entra. I rapporten har Riksrevisjonen vurdert selskapets lønnssystem, og Riksrevisjonen peker i denne rapporten på at resultatlønnen nå er endret og knyttet til forhold som i større grad påvirkes av selskapets virksomhet, og dermed i større grad underbygger selskapets mål og strategier.

Som det også går frem av analys materialet fra Riksrevisjonen, hadde Entra en konstituert daglig leder i hele 2007 og i størstedelen av 2008. Derfor gjør den situasjonen det noe mindre relevant å sammenligne tallene fra 2008 til 2009.

Entras nåværende daglige leder ble ansatt høsten 2008 etter en lang rekrutteringsprosess. Lederen ble rekruttert fra Mesta AS, som også er et 100 pst. statseid og konkurransutsatt selskap. Styret fant det da riktig å tilby vilkår som var konkurransedyktige, men ikke lønnsledende, og som innebar en viss økning fra den tidligere lønnen til kandidaten.

Når det gjelder pensjon, vil jeg gjerne bare få lov til å gjøre oppmerksom på at tallene som er kommunisert i Entras årsrapport, er regnskapsmessig beregnet og ikke er kontantutbetalinger. Dette er aktuarberegninger som base-

rer seg på en rekke teoretiske forutsetninger i henhold til gjeldende IFRS-regnskapsregler. Styret foretok en beregning av pensjonskostnaden i forbindelse med ansettelsen i 2008. Det ble da gjort en helhetsvurdering av betingelsene, som etter styrets oppfatning da var konkurransedyktige, men ikke lønnsledende. Ingen ansatte i Entra har pensjonsordning med pensjonsgrunnlag over 12 G eller tidligpensjon. Det eksisterte tidligere en slik ordning, men nettopp på basis av statens retningslinjer ble denne avskaffet. Men denne kandidaten til lederrollen den gangen hadde en slik ordning i sin daværende stilling, og derfor besluttet styret å fravike retningslinjen om at pensjonsvilkår skal være på linje med de andre ansattes vilkår i selskapet. I tillegg ble opptjeningsstiden noe redusert for å tilby konkurransedyktige vilkår.

Dialogen mellom Entra og Næringsdepartementet om lederlønn er etter min mening tilfredsstillende. Næringsdepartementet orienterte selskapet og la i ordinær generalforsamling i 2007 inn en protokolltilførsel der det vises til statens retningslinjer, og styret i Entra Eiendom fikk utsendt statens retningslinjer i styrepapirene på sitt ordinære styremøte den 1. november 2007.

Møtelederen: Da er tiden godt og vel ute, så jeg må si takk.

Vi går videre til Tom Knoff, som er styreleder i Argentum. Vær så god.

Tom Knoff: Takk for invitasjonen.

Da Argentum er mindre kjent enn de fleste andre selskapene i denne høringen, vil jeg innledningsvis kort si noe om Argentums virksomhet før jeg kommenterer hovedproblemstillingene i invitasjonsbrevet.

Argentum er et statlig investeringselskap som bidrar til nyskaping og verdiskaping gjennom investeringer i norske og nordiske aktive eierfond, såkalte private equity-fond. Selskapet har gjennom aktive eierfond indirekte investert i over 300 norske bedrifter med over 12 000 ansatte og en samlet verdiskaping per år på over 17 mrd. kr. Selskapets forvaltningskapital er på 6 mrd. kr, og staten har investert 4,6–5 mrd. kr i egenkapital. Argentum har levert 18 pst. årlig avkastning på investert kapital og har utbetalt over 1 mrd. kr i utbytte til staten når vi tar med forventet utbytte for regnskapsåret 2010. I eiers instruks til styret er avkastningskravet satt til 10 pst. over risikofri rente, dvs. 13–15 pst. årlig avkastning, noe som er en krevende målsetting under de rådende markedsforhold.

Argentum skal bidra til å utvikle og finansiere norske og nordiske vekstbedrifter. Dette gjøres i samarbeid med private investorer. Siden oppstarten i 2001 har Argentum etablert seg som en signalinvestor for mange investorer som vurderer å investere i det nordiske marked for aktive eierfond.

Når det gjelder spørsmålet om hvordan selskapet forholder seg til statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnutvikling, legger styret til grunn Retningslinjer for statlig eierskap: Holdning til lederlønn, som ble fastsatt i 2006. Vi følger hovedprinsippet om å være konkurransedyktig, men ikke lønnsledende, sammenlignet med til-

svarende selskaper. Disse er virksomheter innen kapitalforvaltning og private equity. Det er dette som er de tilsvarende selskapene.

Selskapets bonusordning er utformet slik at utbetaling av variabel lønn i et enkelt år ikke kan overstige seks måneders fast godtgjørelse, i overensstemmelse med retningslinjene. Styret har ellers lagt til grunn at inngåtte avtaler overholdes.

Når det gjelder spørsmålet om dialog med Næringsdepartementet om lederlønningene, er det slik at statens retningslinjer ble protokollført ved generalforsamling i 2007. Fast og variabel godtgjørelse til adm. direktør og resten av ledelsen rapporteres i noter til årsregnskapet. Dessuten rapporteres samlet godtgjørelse til adm. direktør hvert år til departementet i forbindelse med statens eierberetning.

Som det fremgår av retningslinjene, er det styrets ansvar å vedta den konkrete utformingen av lønns- og incentivordningene.

For øvrig merker naturligvis styret seg brev som kommer fra departementet om disse spørsmål, senest statsrådets brev av 21. desember 2010.

Den tredje problemstilling som tas opp i invitasjonsbrevet, er hvordan Næringsdepartementet utøver statens eierpolitikk med hensyn til lederlønnutvikling. Sett fra vårt selskaps side konstaterer vi at departementet primært utøver eierpolitikken på dette området via retningslinjer. I tillegg ble det, som nevnt, gjort en protokolltilførsel om retningslinjene ved generalforsamling i 2007. Retningslinjene ligger til grunn for styrets vurderinger.

I brev av 14. juni 2010 ba Næringsdepartementet bl.a. oss om å vurdere lederlønnsspørsmål generelt og erfaringene med statens retningslinjer spesielt i forbindelse med en gjennomgang av retningslinjene. Vi fikk da anledning til å gi våre synspunkter. I vårt svar understreket vi at samlet kompensasjon må være konkurransedyktig i forhold til den bransjen selskapet arbeider innenfor. For Argentums del er dette som nevnt kapitalforvaltnings- og private equity-bransjen.

Når det gjelder erfaringer med statens retningslinjer, mener vi at prinsippet om at lederlønninger skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende, er godt. Det setter fokus på moderasjon, samtidig som det setter statlig eiet virksomhet i stand til å konkurrere om den beste arbeidskraften.

Møtelederen: Takk for det.

Da har alle holdt sine innledninger, og vi går videre til neste runde, som er utspørring ved saksordføreren. Siden dette er en kontrollhøring, styrer saksordføreren sin tid helt selv uten at møteleder bryter inn.

Da gir jeg ordet til Per-Kristian Foss, som har inntil 10 minutter til disposisjon.

Per-Kristian Foss (H): Jeg takker for alle innledningene, og jeg skjønner at alle har funnet retningslinjene til å leve med. Ingen av dere har derimot kommentert Riksrevisjonens kritikk, bortsett fra Grace Reksten Skaugen, som i og for seg kommenterte en tidligere riksrevisjonskri-

tikk mot selskapet, som gikk på bonusordningenes utforming. Men bakgrunnen er jo at Riksrevisjonen mener at det er et gap mellom statens retningslinjer og den faktiske lønnsutvikling. Dere har alle på en måte gitt begrunnelse for hvorfor dere synes at akkurat deres bransje trenger mer.

Vi kan se på Statoil først, jeg kan begynne med det. Den generelle lederlønnutviklingen har i den perioden vi har målt, 2007–2009, vært på 11,1 pst., og flertallet av dere har ligget over den utviklingen – ikke alle, men flertallet. Statoil har hatt en økning i fastlønn i samme periode på 24,5 pst., og det var så vidt jeg forstår, begrunnet med at Statoil i den perioden har kjøpt Hydros oljedivisjon og blitt et større selskap. Er det riktig oppfattet?

Svein Rennemo: Det er riktig oppfattet. 20 pst. var begrunnet med det.

Per-Kristian Foss (H): Men Hydro, som solgte dette – gikk Hydro ned i lønn, når det ble mindre å lede?

Terje Vareberg: I forbindelse med at fusjonen ble gjennomført, økte det daværende styret konsernsjefens lønn med om lag 1 mill. kr. Det nye styret tok eksplisitt stilling til lønnspolitikken i forbindelse med ansettelse av ny konsernsjef våren 2009, og det nye styret satte da konsernsjefens lønn til 5 mill. kr, altså ned 700 000 kr i forhold til forgjengeren, pluss de innstramminger i øvrige vilkår som jeg redegjorde for.

Per-Kristian Foss (H): Så vi kan altså konstatere at fusjonen førte til lønnsøkning i ett selskap og ingen lønnsnedgang i et annet selskap – den fusjonen som staten da godkjente – hvis jeg oppfattet det riktig.

Synes Statoils styreleder at en økning for direktør på 24,56 pst. i perioden er rimelig i forhold til statens begrep «ikke lønnsledende sammenlignet med tilsvarende selskaper», og i så fall, hvilket tilsvarende selskap finner dere i Norge?

Svein Rennemo: Jeg tror svaret på dette er at, som jeg var inne på, Statoil er et ganske enestående selskap i Norge med hensyn til størrelse og kompleksitet. De 20 pst. som vi økte grunnlønnen med, kom som et resultat av en omfattende diskusjon i styret – tro og tvil – men vi mener at det er forankret i et marked som vi skal relatere til dels gjennom konkurransedyktighet og dels gjennom ikke å være lønnsledende, og det mener jeg at vi ikke er.

Per-Kristian Foss (H): Men hvordan har det virket i forhold til de ansatte? Det har jo vært litt uro blant de ansatte, som ikke er unormalt i et stort selskap som Statoil. Har dette bidratt også til moderasjon for øvrig i selskapet når det gjelder lønnsutvikling?

Svein Rennemo: Jeg mener vel at bortsett fra de 20 pst. har lønnsutviklingen for konsernsjef vært godt innenfor lønnsutviklingen for selskapet samlet sett. Og når styret fastsetter ...

Per-Kristian Foss (H): Unnskyld, dere må jo være ganske sterkt lønnsledende dere da, i Norge?

Svein Rennemo: Nei, jeg tror ikke det. Hvis du ser på prosentvis endring, er det nok slik at Statoil forankrer sine lønnsoppgjør godt innenfor olje- og gassindustrien, men det er klart at olje- og gassindustrien er ...

Per-Kristian Foss (H): Men fikk alle ansatte en tilsvarende lønnsøkning i selskapet da dere kjøpte Hydros oljedisjon?

Svein Rennemo: Det gjorde de rimeligvis ikke, fordi oppgavene for den enkelte ansatte ikke endret seg i samme grad.

Per-Kristian Foss (H): Nei, bare for sjefen, skjønner jeg.

Svein Rennemo: For konsernsjefen i et selskap som vokser med 90 mrd. kr og 5 000 i ansatte, endrer kompleksiteten og størrelsen seg, ja. Det er vår oppfatning.

Per-Kristian Foss (H): Da er mitt spørsmål til styreleder i Entra Eiendom: Jeg konstaterer at du sier at bonusordningene er nå rettet opp siden sist vi møttes – for å si det sånn – her i kontrollkomiteen. Men din sjef har også hatt en økning i fastlønn i den perioden som Riksrevisjonen har undersøkt, på rekordartede 34,8 pst. Er det i eiendomsbransjen det er sånn helt spesiell lønnsutvikling?

Grace Reksten Skaugen: Nei. Som jeg refererte til i innledningen min, sammenligner vi ikke her epler og epler.

Per-Kristian Foss (H): Nei, for det var en konstituert leder i mellomtiden, sa du?

Grace Reksten Skaugen: Ja.

Per-Kristian Foss (H): Men det skulle ikke gjøre det noe vanskeligere å holde igjen lønnen når dere konstituerer en leder?

Grace Reksten Skaugen: Det kommer jo an på hvem man da tilbyr den nye jobben til, og det vil jo kanskje være lite grann uvanlig hvis vi ansatte en ny leder og så sa til ham at dessverre kan du ikke få like høy lønn som du hadde før.

Per-Kristian Foss (H): Nei, fordi den forrige har vært kritisert av Riksrevisjonen, først med bonusordninger. Så dere hadde gode begrunnelser for å kunne sette ned lønnen til en ny leder. Det gjorde Hydro.

Grace Reksten Skaugen: Men som jeg sier: Vi ansetter en ny person, og da står det jo veldig førende i statens retningslinjer at lønnen skal være konkurransedyktig, og jeg vil jo ikke regne det som spesielt konkurransedyktig å si til en kandidat at du må dessverre gå ned i lønn.

Per-Kristian Foss (H): Uttaler du deg nå om Entra eller om Hydro?

Grace Reksten Skaugen: Jeg har ingenting med Norsk Hydro å gjøre. Jeg er styreleder i Entra.

Per-Kristian Foss (H): Nei, det skjønner jeg. Men Hydro har nettopp forklart oss at de fikk en ny direktør som styret oppfatter som høyt kvalifisert, på en lavere lønn enn den foregående.

Grace Reksten Skaugen: Ja, men jeg vil ikke uttale meg om hva som skjedde med Hydro, men når det gjelder Entra, var det ...

Per-Kristian Foss (H): Det er derfor jeg spør om eiendomsbransjen er så spesiell at dere er nødt til å bryte retningslinjene for statens lederlønninger?

Grace Reksten Skaugen: Vi bryter ikke statens retningslinjer, for vi tilbød ...

Per-Kristian Foss (H): Jeg oppfatter det slik at økningen har vært godt over normal lederlønnutvikling i perioden. Dere har altså økt med 34 pst., mens andre gjennomsnittlig har økt med ...

Grace Reksten Skaugen: Men da har jeg nettopp forklart at det er ikke samme stillingen som har økt med 34 pst. Det var en konstituert som var i én stilling, og så var det en ny person som kom inn i den nye stillingen. Da er det jo førende i statens retningslinjer at man skal være konkurransedyktig. Så jeg må ...

Per-Kristian Foss (H): Det er en tolkning som jeg gjerne vil få lov til å forelegge statsråden når vi kommer så langt. Men det er altså samme stilling vi snakker om? Selskapet har ikke forandret seg dramatisk i den perioden? Dere har ikke fusjonert eller ...

Grace Reksten Skaugen: Nei, det dreier seg om å få en ny daglig leder, det dreier seg om å være konkurransedyktig, og det dreier seg da om ikke å tilby en ny leder en lavere lønn enn den han hadde.

Per-Kristian Foss (H): Men da dere skulle få en konstituert leder, startet dere da med å bestemme lønnen? Eller startet dere med å se etter mannen, og så var det mannen som bestemte lønnen, ut fra hva han kom fra før?

Grace Reksten Skaugen: Du sier når vi så etter ...

Per-Kristian Foss (H): Den konstituerte leder eller den nye leder.

Grace Reksten Skaugen: En ny leder. Da går man ut, man har en bred rekrutteringsprosess. Man vurderer mange kandidater. Det er stor rift om flinke personer i det

norske arbeidsmarkedet. Det gjelder sikkert for alle som sitter langs bordet her. Da vurderer man både kandidatene, hva de har i lønn, hva man tenker at man må tilby dem for at de skal være interessert i å ta jobben.

Per-Kristian Foss (H): Hva er bestemmende for hva dere må tilby? Er det retningslinjene for statens lederlønninger?

Grace Reksten Skaugen: Absolutt! Jeg har sjelden noen gang sittet i et kompensasjonsutvalgsmøte eller sittet i en slik diskusjon uten å referere til retningslinjene.

Per-Kristian Foss (H): Skjønner du at Riksrevisjonen mener at en lederlønnsutvikling i Entra på 35 pst. i perioden synes å være i overkant?

Grace Reksten Skaugen: Absolutt! Men som sagt er det ikke relevant å sammenligne de tallene.

Jeg håper virkelig at Riksrevisjonen forstår og eieren setter pris på at man ønsker å tilby en slik stilling til konkurransedyktige vilkår, for da er det slik at man får de beste personene og skaper de høyeste verdiene for eieren. Det er helt førende for det som vi gjør, og det tror jeg kanskje at de andre som sitter her, vil være enig i.

Per-Kristian Foss (H): Det har du tydeligvis ikke lykkes i å overbevise Riksrevisjonen om, for du har vel uttalt dette til Riksrevisjonen? Riksrevisjonens konklusjon er altså annerledes.

Grace Reksten Skaugen: Vi har ikke hatt en dialog med Riksrevisjonen om akkurat dette spørsmålet.

Per-Kristian Foss (H): Dere har ikke uttalt dere direkte til Riksrevisjonen?

Grace Reksten Skaugen: Om dette spørsmålet?

Per-Kristian Foss (H): Ja.

Grace Reksten Skaugen: Jeg personlig har i alle fall ikke gjort det.

Per-Kristian Foss (H): Da går mine siste to spørsmål til NSB.

Dere skal nå ansette en ny sjef. Hvilken pensjonsalder og hvilket lønnsnivå legger dere dere på da?

Ingeborg Moen Borgerud: Det blir i alle fall en pensjonsalder som ligger høyere enn det som er den gjeldende ordning. Jeg kan ikke nå forskuttere hva som vil være forhandlingene, men i forhold til pensjon blir det en annen pensjonsordning enn den som gjelder i dag, og som ble inngått i 2000.

Når det gjelder lønnsnivået, må vi på en måte se det litt an i forhold til hvilke kandidater det blir. Det viktigste for oss er å få den beste mann eller kvinne til den konsernsjefstillingen, og så må vi se an i forhold til lønnsnivå-

et hensyntatt, selvfølgelig, retningslinjene. Men like fullt, det er disse ...

Per-Kristian Foss (H): Dagens direktør hos dere har 2,5 mill. kr. Mener du at det er mulig å hente inn en brukbar mann til den prisen?

Møtelederen: Da må vi få et meget kort svar, for tiden er ute.

Ingeborg Moen Borgerud: Ja, det vil være en mann eller en kvinne.

Per-Kristian Foss (H): Ja, jeg mente i grunnen det – veldig gjerne en kvinne.

Møtelederen: Takk for det. Da er tiden ute. Neste er Arbeiderpartiet og Marit Nybakk, som har inntil 5 minutter til disposisjon.

Marit Nybakk (A): Takk skal du, komitéleder.

Først en refleksjon, for på meg virker det som om når dere snakker om at lederlønninger skal være konkurransedyktige, skjønt ikke lønnsledende, snakker dere om et nisjemarked. Dere snakker ikke om lønnsledende og konkurransedyktig i forhold til samfunnet som sådant. Det var en refleksjon.

Mitt spørsmål går først til Hydro. Ifølge Riksrevisjonen er Hydros leder den som fikk desidert mest utbetalt i 2009, med til sammen 27 mill. kr. Jeg lurer på om styrelederen først kan si noe om fordelingen av disse millionene mellom lønn, bonus og pensjon.

Terje Vareberg: Veldig kort: Når det gjelder lønn, fikk Brandtzæg utbetalt 5,22 mill. kr. Det var ingen bonus i 2009. Hydro arbeider i en meget krevende bransje – vanskelige markedsforhold internasjonalt. Det har blitt en stor grad av nøkternhet med hensyn til lønnsutvikling, både for ledere og for øvrige ansatte. Konsernsjefens lønn ble regulert 1. januar 2010 med 3 pst. utover den grunnlønnen han fikk da han ble ansatt, på 5 mill. kr.

Når det gjelder det øvrige, er det ingen utbetaling. Jeg formoder du henviser til den regnskapsmessige avsetning på 20,5 mill. kr som framtidige pensjonsforpliktelse. Det er en regnskapsmessig forpliktelse som Hydro har, og som følger av at man har en ytelsespensjonsordning. Det er slik at alle virksomheter som har ytelsespensjon, setter av i regnskapene den framtidige forpliktelsen. Det som gjør den økningen så kraftig, er at Brandtzæg har 25 års ansiennitet i selskapet. Han hadde vel 3 mill. kr i lønn i den stillingen han hadde. Når man da øker lønnen, øker pensjonsforpliktelsen, for det er jo slik at det er 65 pst. av lønn ved fratredelse som er pensjonen når man fratrer med pensjon. Så dette er en automatikk som følger av regnskapsreglene som gjelder alle virksomheter. Så dette er en forpliktelse som selskapet har pådratt seg for å betale pensjon framover, som følge av at Brandtzæg har

gått opp i lønn fra sin daværende stilling til nåværende stilling.

Marit Nybakk (A): Så det betyr at konsernsjefen i Hydro vil få utbetalt 66 pst. av mellom 5 og 6 mill. kr når han går av med pensjon?

Terje Vareberg: Han vil få utbetalt 65 pst. – ikke 66 pst. – av lønn ved fratredelse. Men styret har også innført et tak på pensjonsytelsen som ligger noe over dagens lønn, og det taket kommer til å bli regulert med folketrygdens grunnbeløp, slik at styret skal ha full kontroll over pensjonsytelsene for fremtiden. Det er en nyskaping i forhold til tidligere ordninger.

Marit Nybakk (A): Likevel er det en ganske betydelig pensjon vi snakker om. Er det ytelsepensjon også for andre ansatte i Hydro?

Terje Vareberg: Ja, i hele selskapet, men selskapet er nå i ferd med å gå over til en innskuddspensjonsordning. Så der er vi i en overgangsfase.

Marit Nybakk (A): Greit.

Til Argentum, som er et statlig investeringsselskap, som vi fikk en ganske grundig redegjørelse for: Mener styreleder i Argentum at den lukrative ekstrabonusordningen er i samsvar med Stortingets vedtak og de signaler om lederlønninger i offentlige selskaper som departementet har gitt?

Tom Knoff: Når du sikter til ekstrabonusordning, er det antakelig denne investeringen i investeringsselskapet Bradbenken du sikter til. For det første: Selskapet har en variabel bonusordning, men den er som nevnt begrenset til 50 pst. av fastgodtgjørelse i perioden. Det er bonusordningen og variabel lønn. Den følger da statens retningslinjer.

Når det gjelder Bradbenken, er det et investeringsselskap hvor de ansatte går inn på helt markedsmessige vilkår, som om man ville gått inn i et annet aksjefond osv., men dette selskapet er gjort tilgjengelig – aksjer i det – for ansatte for at de ansatte da skal ha helt felles interesser med Argentum. Det er gunstig når det gjelder å forvalte midler for Argentum. Og vi mener da at denne ordningen er redegjort for. Den ble bl.a. redegjort for overfor departementet i 2005, da Næringsdepartementet tok over eierskapet til Argentum, og vi har ikke fått noen kommentarer på det.

Marit Nybakk (A): Hvilken størrelsesorden snakker vi om i utbetaling av total lønn, bonus etc. for ledere i Argentum da?

Møtelederen: Der er tiden ute, så det må være et veldig kort svar.

Tom Knoff: For administrerende direktør er fastgodtgjørelsen nå rundt 3,5 mill. kr.

Marit Nybakk (A): Men med bonus i tillegg?

Tom Knoff: Inkludert bonus.

Møtelederen: Tiden er ute.

Det er Fremskrittspartiet som skal stille spørsmål. Da overlater jeg møteledelsen til nestleder Martin Kolberg.

Martin Kolberg overtok her som møteleder.

Møtelederen: Ja, da gir vi ordet til Anders Anundsen.

Anders Anundsen (FrP): Jeg vil gjerne fortsette litt der Marit Nybakk slapp.

Da du redegjorde for bonusordninger i selskapet, nevnte du ikke Bradbenken. Det kom først opp nå etter spørsmål. Etter hva jeg har forstått, er det heller ikke mulig å lese ut fra regnskaper, årsberetninger eller tilsvarende fra Argentum noe om denne Bradbenken-ordningen. Hva er årsaken til at dette ikke blir vist frem på en tydeligere måte?

Tom Knoff: Jeg nevnte det ikke fordi det ikke er en bonusordning, det er en ordning hvor de ansatte investerer, sparer, sine penger i et aksjeselskap.

Anders Anundsen (FrP): Er all kapital innskutt i det selskapet fra de ansatte, eller har Argentum spyttet inn penger også?

Tom Knoff: A-aksjene eies av de ansatte, preferansekapitalen eies av Argentum, som er en finansiering av dette.

Anders Anundsen (FrP): Hvor stor nedside er det da når aksjekursen går ned?

Tom Knoff: Nedsiden er fullstendig. Hvis det går dårlig, er de ansattes verdier av aksjene lik null. Det var det både i 2008 og i 2009. Så vil jeg si at i årsberetningen til Argentum står det hvert år i annet avsnitt om Bradbenken Partner.

Anders Anundsen (FrP): Og hva står det der?

Tom Knoff: Der står det at dette er et selskap som de ansatte kan investere i.

Anders Anundsen (FrP): Men er dette en ordning som du mener er fornuftig og forsvarlig i forhold til Argentums rolle som en stor offentlig aktør innenfor investeringsmarkedet?

Tom Knoff: Ja, vi mener den er fornuftig, og at den er – skal vi si – i et omfang som jeg tror er meget passende. Hovedpoenget er at dette er jo en langsiktig ordning. Det er bare hvis Argentum lykkes langsiktig, at dette blir bra for de ansatte. Kritikken mot en del bonusordninger er jo at de er kortsiktige, og at du derved kan få for-

skjellige – skal vi si – interesser mellom de ansatte og selskapet.

Anders Anundsen (FrP): Har dere hørt noe fra næringsministeren på noe tidspunkt etter 2005, da granskingen knyttet til denne ekstraordningen ble iverksatt?

Tom Knoff: Det var jo ikke noen gransking, det var bare at de gikk igjennom ordningen. Men vi har ikke hørt noe mer.

Anders Anundsen (FrP): Hvor viktig mener du denne ordningen er for å rekruttere personer til ledelsen i Argentum? Altså, hvis du fjerner denne Bradbenken-ordningen som en sideordning og går bare på ordinære lønns- og arbeidsvilkår med ordinær bonus, ville det hatt noen særlig betydning for rekrutteringen av kompetanse til ledelsen i selskapet?

Tom Knoff: Vi mener at den er viktig. Den gir – skal vi si – mulighet for de ansatte til å spare, investere, sammen med selskapet i et begrenset omfang, og derved er den positiv for det. Jeg vil også si det har ...

Anders Anundsen (FrP): Så det er sannsynlig at du ikke ville hatt den samme ledelsen hvis du ikke hadde hatt Bradbenken? Er det det du sier?

Tom Knoff: I hvert fall er det slik at det er inngått en avtale allerede i 2003. Også ut fra prinsippet om at inngåtte avtaler overholdes, tror vi det ville være svært negativt å begynne å prøve å bryte inngåtte avtaler.

Anders Anundsen (FrP): Men du føler deg helt trygg på at denne bonusordningen eller denne sideordningen, eller hva man skal kalle dette, ikke strider mot statens retningslinjer?

Tom Knoff: Det er vi helt sikre på. Vi har selvfølgelig sjekket med advokat hele veien. Den revideres hvert år osv.

Anders Anundsen (FrP): Så når statsråden sier at han mener at denne ordningen er unødvendig, og at det er prinsipielt vanskelig å forstå at man må ha et system i en bransje hvor høy lønnsomhet automatisk skal utløse ekstra store bonuser fordi du gjør jobben din, da har ikke statsråden forstått hva dette dreier seg om?

Tom Knoff: Jeg tror ikke jeg skal kommentere det.

Anders Anundsen (FrP): Så til slutt: Jeg har oppfattet det slik at det ikke er noen av selskapene som har protestert kraftig på de vilkårene som ligger i retningslinjene, slik at retningslinjene ikke skaper hindringer når en skal rekruttere ledere. Jeg vil gjerne at alle veldig kort enten bekrefter eller avkrefter det. Er det slik at retningslinjene er gode å forholde seg til, eller burde de vært annerledes med sikte på å rekruttere gode ledere?

Vi kan godt begynne med Hydro og bare gå nedover.

Terje Vareberg: Det korte svaret på det er at Hydros styre og Hydro har levd greit med disse retningslinjene. Vi søker løsninger som hele aksjonærfellesskapet kan stå bak. I den utstrekning disse lederlønsprinsippene skal skape problemer i framtiden, tror jeg det vil være et tolknings-spørsmål, fordi det er jo helt åpenbart at selskapet aldri vil være interessert i å overbetale folk. Man skal være konkurransedyktig, men ikke lønnsledende. Så er spørsmålet: Hva ligger det i det begrepet? Men så tilligger det da styret å vurdere det spørsmålet til enhver tid, og eventuelt ta det opp med eier.

Anders Anundsen (FrP): Hvis vi kan få veldig korte svar, så kanskje vi rekker det på 5 sekunder.

Ingeborg Moen Borgerud: Det er vår oppfatning i NSB at retningslinjene er gode. De gir et såpass – skal vi si – rom for det skjønnet som styret må ha for å sikre at man både får og beholder de lederne som selskapet trenger.

Møtelederen: Tiden er ute, men jeg mener at dere skal fortsette, for det er et sentralt spørsmål som det er viktig at alle de inviterte svarer på. Så vi fortsetter med Rennemo.

Svein Rennemo: Fra vår side: Hovedprinsippene er gode. Noen av enkeltreglene, f.eks. 50 pst. tak på variabel lønn det enkelte år, er unødvendig detaljerte i en situasjon der lederlønsklæringen er blitt det viktigste virkemiddel for at eierne påvirker styrets håndtering av sitt ansvar.

Grace Reksten Skaugen: Jeg mener at retningslinjene egentlig bygger opp under det alle styrer bør tenke, nemlig at de ikke skal betale for mye for lederne sine, og at de skal vise moderasjon, men at de allikevel skal skaffe gode ledere for å skape verdier. Ut fra Entra Eiendoms ståsted ser jeg ikke at disse retningslinjene gjør den jobben spesielt mye vanskeligere. Men jeg vil si at for et selskap med stor internasjonal virksomhet går disse retningslinjene mot noen av de prinsippene som legges til grunn for dem som jobber i de internasjonale delene av virksomheten, og gjør at det er vanskelig å være konkurransedyktig.

Tom Knoff: Som jeg sa innledningsvis, mener vi at prinsippet om at lederløninger skal være konkurransedyktige, men ikke lønnsledende, er godt. Men en forutsetter at vi gjennom disse da kan konkurrere om den beste arbeidskraften, slik at vi også kan nå de forretningsmessige målene som er satt opp for oss.

Møtelederen: Da sier vi takk for det, og møteledelsen går tilbake til Anundsen.

Anders Anundsen overtok her igjen som møteleder.

Møtelederen: Takk for det. Det er Sosialistisk Venstreparti som skal stille spørsmål. Hallgeir H. Langeland har inntil 5 minutter til disposisjon – vær så god.

Hallgeir H. Langeland (SV): Mitt første spørsmål går til Entra.

Sånn som eg tolkar deg, så er det avvike frå retningslinjene for å skaffa seg den rette personen. Meiner du med utgangspunkt i kritikken frå Riksrevisjonen at styret handla i strid med retningslinjene?

Grace Reksten Skaugen: Nei, det mener jeg absolutt ikke.

Hallgeir H. Langeland (SV): Så du meiner den kritikken som Riksrevisjonen kjem med, er grunnlaus?

Grace Reksten Skaugen: I oppsummering sier retningslinjene at man skal være konkurransedyktig, men ikke lønnsledende. Jeg mener at i helhetsvurderingen så er den rekrutteringen innenfor den beskrivelsen.

Hallgeir H. Langeland (SV): Så du meiner at Riksrevisjonen tek feil.

Grace Reksten Skaugen: Det skal jeg absolutt ikke si. Det går jo an å belyse et spørsmål fra to sider uten å si at den ene tar feil.

Hallgeir H. Langeland (SV): Så eit spørsmål til NSB: Det var jo togkaos i alle fall i fjor, og i den perioden då det var ein del togkaos, gjekk lønna til direktøren opp. Er det eit bra signal at når det er mye trøbbel, får du betre lønn?

Ingeborg Moen Borgerud: Det er aldri et bra signal hvis lønnen går opp i situasjoner hvor ikke selskapet går godt. Nå vil jeg bare minne om at lønnen sto stille fra 2008 til 2009. Da den hadde stått stille i ett år, ble lønnen økt med 2,5 pst. fra 2009 til 2010.

Hallgeir H. Langeland (SV): På grunn av tidlegare inngåtte avtalar steig lønna heile vegen, og toga stod i alle fall delar av tida. Vurderte styret nokon gong å ta opp lønnsproblematikken med direktøren?

Ingeborg Moen Borgerud: Det er hvert år en dialog med konsernsjefen og styret før lønnsfastsettelsen. Konsernsjefen selv ga uttrykk for at han mente det ikke var riktig å øke fastlønnen i 2009. Der var styret og konsernsjefen enige. Når det gjelder tidligere år, har situasjonen vært annerledes, og der har også resultatene i NSB vært annerledes. Det har ikke vært aktuelt å sette til side de forpliktelse som NSB har overfor konsernsjefen i henhold til inngått avtale.

Hallgeir H. Langeland (SV): Per-Kristian Foss tok opp dette med framtidig lønnspolitikk i NSB. Kan du seia

noko om kva styret tenkjer om dette no etter kritikken frå Riksrevisjonen?

Ingeborg Moen Borgerud: Det styret er opptatt av nå, er først og fremst én ting, nemlig å få rett person. Da må vi se på alle lønnskomponentene. Vi vet foreløpig ikke hvor mange som faktisk er interessert. Det vi er opptatt av, er at fastlønnen vil være det bærende element. Vi håper inderlig at den vil ligge rundt omkring dagens fastlønn. Når det gjelder pensjonsordningen, så vil den bli endret i samsvar med retningslinjene, som bl.a. sier noe om pensjonsalder. Når det så gjelder spørsmål om andre komponenter, f.eks. bonus, er det ikke mulig i dag å si noen ting om hva som vil være den samlede godtgjørelsespakken. Det må det også forhandles om.

Hallgeir H. Langeland (SV): Då får me rogalandsdialekt til slutt, frå Hydro. Du seier at ein har eit konstruktivt forhold til Næringsdepartementet og generalforsamlinga – eller det er ikkje berre generalforsamling, for ein har jo fleire eigarar. Kan du utdjupe kva konstruktivt samarbeid er?

Terje Vareberg: Det ligger i det, som jeg sa også i mitt hovedinnlegg, at det er styret som har ansvaret for fastsettelse av lønn og annen godtgjørelse, og det ansvaret tar styret. Så er det da slik at et styre vil måtte ha en følelse av hva aksjonærfellesskapet måtte mene. Det kommer til uttrykk på generalforsamlingen. Det er innført i allmennaksjeloven at det skal være en veiledende avstemning knyttet til styrets erklæringer om lønnspolitikk. Nå er det slik at største eier har en uttalt, eksplisitt politikk på dette området, og da er det naturlig at en har en dialog med vedkommende departement, og som jeg sa, i min tid har jeg opplevd det forholdet som konstruktivt. Det ligger selvfølgelig i det at dersom det skulle vært tvil om tolkingen av regelverket, så ville det være naturlig å ha en konsultasjon eller dialog. Jeg opplever at det forholdet er helt problemfritt.

Møtelederen: Der er tiden ute.
Kristelig Folkeparti er neste ut, og det er da Hans Olav Syversen, som har inntil 5 minutter.
Vær så god, Syversen.

Hans Olav Syversen (KrF): Takk for det.
Jeg synes at innledningene fra de ulike styreledere har vært om ikke prissamarbeidende, så har de i hvert fall vært ganske like. Det kan jo være både bra og ikke så bra.
Jeg har egentlig tenkt å få en avklaring på et testspørsmål i forhold til disse retningslinjene til lederlønn. Er det noen av selskapene som ikke har fått rekruttert den leder de ønsket på grunn av disse retningslinjene?
– Nei?

Det er greit. Det betyr for meg: Jeg ville vel tro at fra statens side skulle disse retningslinjene innebære at man sa nei av og til for ikke å komme i konflikt med det som er statlig eierskap og holdninger til lederlønninger. Men det at dere da ikke trenger å si nei til noen, må jo inne-

bære at for alle praktiske formål synes det som om disse retningslinjene har svært liten betydning.

Så mitt spørsmål blir da: Er det slik, som NSBs styreleder sa, at det i tilfelle skyldes at disse retningslinjene gir så stort rom for skjønn at de til syvende og sist ikke har den praktiske betydningen som man kanskje fra politisk hold har flagget det som?

Ingeborg Moen Borgerud: Hvis det var et spørsmål til meg, må jeg bare først si: Hvorvidt retningslinjene ville ha betydning for rekruttering og om noen sier nei av den grunn, det får vi en test på; det vet vi ikke. Vi har ikke hatt noen rekruttering i løpet av disse ti årene.

Men ja, retningslinjene inneholder skjønn, og det er vår vurdering at de må inneholde skjønn, for det er forskjellige elementer, forskjellige komponenter, som varierer noe over tid.

Hans Olav Syversen (KrF): Sånn som dette er utformet, blir jo den viktige setningen da: konkurransedyktig, men ikke lønnsledende. Jeg kunne tenke meg å spørre styreleder i Statoil: Når dere skal brette ned hva dette betyr for dere, altså konkurransedyktig og ikke lønnsledende, går jeg ut fra, slik du vel også var inne på i din innledning, at når det gjelder konkurransedyktig, snakker vi om tilsvarende selskaper internasjonalt. Sier det seg ikke selv at innenfor en slik kontekst kan i grunnen Statoil gå meget høyt i lederlønn, gitt de lønnsbetingelser vi kjenner for tilsvarende selskaper internasjonalt?

Svein Rennemo: Jeg synes det er en grei vurdering, men det illustrerer vel bare at når et styre skal fastsette konsernsjeflønn og systemer for konsernsjefen i Statoil, må vi foreta en grundig kartlegging av det norske marked og prøve å kalibrere vekten av denne stillingen i forhold til andre næringslivsstillinger i Norge. Vi må se hen til et nordisk marked. Generelt er jeg ikke bekymret for en norsk lederflukt til utlandet, men det er klart at konsernsjefstillingen i Statoil er én av de stillingene som kan være aktuell i internasjonal rekruttering. Så vi ser hen til det nordiske markedet, men jeg viste også til hvor mye lavere vi ligger enn det nordiske markedet. Og i forhold til internasjonal olje- og gassindustri ligger vi jo i en klasse for seg, og den ligger lavest – så desidert! Så når det gjelder relevansen av disse tallene ute, ser vi hen til dem, men vi må bruke andre kriterier for å fastsette denne lønnen. Og den er selvsagt mye lavere.

Møtelederen: Takk for det.

Da er vi kommet til en runde med oppklarende spørsmål. Det er flere som har tegnet seg på listen, og jeg vil presisere at spørsmålene da bør stilles til en konkret svarer, slik at vi kan komme gjennom dette.

Da er det saksordføreren, Per-Kristian Foss – vær så god.

Per-Kristian Foss (H): Mitt første spørsmål går til Rennemo.

Dere er altså Norges største selskap, og staten har en

dominerende eierposisjon i selskapet. Da dere satt og vurderte hvor mye dere skulle øke, eller om dere skulle øke, sjefens lønn, som følge av oppkjøpet med Hydro, klarte dere altså i den perioden å slå lederutviklingen i resten av landet med det dobbelte hvis vi sammenlikner – mer enn en dobling. Var en del av deres vurderinger også den normsettende virkning det ville ha for resten av lederlønnsutviklingen i norsk næringsliv, hensett til bl.a. det problemet som NHO – som dere vel er medlem av – stadig vekker påpeker, nemlig at lederlønnsutviklingen er et problem når det gjelder å preke moderasjon i lønnsutvikling generelt? Det er spørsmål én.

Så til spørsmål to. Vareberg sa at de også var i dialog med departementet når man var i tvil om tolkningen av lederlønsreglene. Var dere noen gang i dialog med Olje- og energidepartementet om lederlønnsutviklingen på dette tidspunkt?

Svein Rennemo: Jeg synes spørsmålet er veldig relevant, i den forstand at når vi diskuterte oss fram til 20 pst. økning, som jeg sa, var det ingen selvfølge. Det er klart at vi la størst vekt på å søke å relatere den lønnsjusteringen til det vi målte som et marked rundt oss – Norge primært, men også internasjonalt. Men det er klart at vi hadde også en diskusjon om hvorvidt dette innebærer et lønnslederskap i Norge, gitt nivået. Vår konklusjon på det var nei, gitt stillingens særegne karakter og vekt. Og jeg mener oppriktig at konsernsjefstillingen i Statoil – det er høyt under norske forhold – ikke stimulerer til en lederlønnsutvikling i Norge i bredere forstand som er høyere enn i privat næringsliv, for å bruke den målestokken.

Når det gjelder dialogen med departementet, tror jeg man kan lese ut av generalforsamlingsprotokollen i 2008 dels at det har vært en dialog rundt dette, altså justeringen og det nye systemet som ble etablert etter at vi endret hele lønnsystemet i Statoil fra 2007, og at departementet minner oss om at vi har en viktig rolle i å vise måtehold generelt i markedet. Jeg mener at vi har demonstrert det gjennom generell lønnsutvikling, hvis du ser bort fra denne 20 pst.-endringen.

Møtelederen: Takk for det.

Da er det Jette F. Christensen fra Arbeiderpartiet og deretter Ulf Erik Knudsen fra Fremskrittspartiet.

Jette F. Christensen (A): Spørsmålet mitt går til Reksten Skaugen.

Selskapet ditt har auka løna med 34 pst. for ei stilling med akkurat same oppgave. Så skjønner eg at retningslinjene for staten gjev rom for skjøn. Men ein må vere styreleiar i Entra for ikkje å synast at det er marknadsleiar og meir enn konkurransedyktig. Spørsmålet mitt er: Er det viktigare å vere konkurransedyktig i utvida forstand enn å overhalde statens retningslinjer og Riksrevisjonens påpeikingar?

Grace Reksten Skaugen: Det er viktig å kunne rekruttere de beste personene for å skape verdier. Topplederstillingen i Entra er ikke markedsledende. Jeg vet det ikke er

lov med lysbilder her, men dette er ikke et lysbilde (det vises fram/pekes på et søylediagram) og vi ligger midt på treet blant sammenlignbare selskaper. Det er jo selvfølgelig helt naturlig at en kandidat også kan velge mellom andre selskaper i bransjen. Så jeg mener at vi ikke har brutt retningslinjene på noen måte, og jeg vil understreke igjen at retningslinjene står aller øverst i enhver diskusjon om disse emnene.

Møtelederen: Takk for det.
Ulf Erik Knudsen – vær så god.

Ulf Erik Knudsen (FrP): Mitt spørsmål går også til Reksten Skaugen.

På slutten av utspørringen fra komiteens leder mener jeg at Reksten Skaugen sa at man lever greit med retningslinjene, men at man har utfordringer/problemer i forhold til de internasjonale. Kan dette utdypes eller konkretiseres noe?

Grace Reksten Skaugen: Absolutt. Egentlig kunne jeg også konkretisere det med å svare litt til din kollega på venstre side. Jeg mener faktisk at det vil være vanskelig å rekruttere internasjonale ledere til norske toppstillinger med de retningslinjene, uten å gjøre unntak, fordi internasjonale belønningssystemer fraviker på noen sentrale områder fra det som er omfattet av retningslinjene. Men når det er sagt, synes jeg det er veldig bra at Norge på en måte har vært førende for den moderasjonslinjen som faktisk resten av verden også har kommet etter med. Egentlig er forskjellene blitt mye mindre, men jeg tror det er viktige elementer i retningslinjene som ikke passer med internasjonale rekrutteringer, i og med at verden til stadighet globaliseres. Vi snakker om flere globale selskaper som konkurrerer ute i den store verden. De må jo rett og slett kunne rekruttere på toppnivå i sine internasjonale virksomheter.

Møtelederen: Takk for det.

Vi har ca. 4 minutter igjen, og det er fire spørsmål. Det sier seg selv at spørsmål og svar dermed må være så korte som mulig.

Hallgeir Langeland – vær så god.

Hallgeir H. Langeland (SV): Spørsmålet mitt går til Statoil. Eg går ut frå at styret i Statoil vil be dei tilsette om å visa moderasjon i komande lønsoppgjer. Med den situasjonen som Statoil no er i, der ein bl.a. på Gullfaks har personar som har trekt seg som hovudverneombod, der ein har hatt mange lekkasjar, der ein har hatt dårleg resultat, kva vil styret gjera knytt opp mot dei problemstillingane eg reiser i forhold til leinga i Statoil?

Svein Rennemo: Det er klart at når styret vurderer prestasjoner i Statoil og prestasjoner hos Statoils ledelse, tar vi også med operasjonene. Vi tar med sikkerhetsperformance. Dette blir en samlet vurdering i forhold til et variabelt element av avlønningen. Så ja, vi tar det med oss.

Møtelederen: Takk for det.
Marit Nybakk – vær så god.

Marit Nybakk (A): Mitt spørsmål kunne gått til alle sammen, men jeg velger å la det gå til Hydro.

Dere definerer lederlønningers konkurranseevne innenfor et veldig snevert marked, og spørsmålet er: Synes du det er riktig at konsernsjefen i Hydro tjener mer enn fire ganger så mye som Norges statsminister, i et samfunnsperspektiv?

Terje Vareberg: Jeg har ingen synspunkter på den sammenligningen eller øvrige sammenligninger. Mitt og det øvrige styrets ansvar er å hense til at Hydro arbeider i et internasjonalt marked. Jeg vil minne om at etter at Vale-transaksjonen er gjennomført, vil 20 000 mennesker av totalt 24 000 være ansatt utenfor landets grenser. I Norge vil det være 4 300 ansatte. Vår situasjon vil være å sikre konkurransedyktige lønninger, men å ta tilbørlig hensyn til at selskapets hovedkontor lever i en norsk virkelighet.

Møtelederen: Takk for det.
Per-Kristian Foss – vær så god.

Per-Kristian Foss (H): To korte spørsmål – først til Ingeborg Moen Borgerud: Er kundetilfredshet en del av grunnlaget for fastsettelse av lønnen til NSB-direktøren?

Spørsmål 2, til Tom Knoff: Du sa at i den avtalen møtte Bradbenken – eller hva det heter – selskapet ved siden av, en avtale inngått i 2003. Hva sier du hvis statsråden ber deg oppheve selskapet?

Ingeborg Moen Borgerud: Vi har ingen bonusordning for konsernsjefen, men for konsernledelsen er det en bonusordning inntil 25 pst. Der er oppnådd kundetilfredshet et av elementene.

Tom Knoff: Da vil vi selvfølgelig måtte gjøre en slik vurdering og også – hva skal vi si – gjøre en analyse av disse konsekvensene, som vi da må ta opp med eier.

Møtelederen: Takk for det.

Da rekker vi siste spørsmål, fra Martin Kolberg – vær så god.

Martin Kolberg (A): Nå ble dette egentlig besvart på slutten her. Mitt spørsmål var til Knoff, for komiteen liker ikke at de som spør, får svaret: Det vil jeg ikke svare på. Slik svarte du i forrige omgang på det samme spørsmålet. Du sa at du ikke ville svare på spørsmålet om hva du synes om statsrådens synspunkter på denne spesielle ordningen. Nå sa du at du ville rette deg etter det, og det er helt sikkert at vi kommer til å stille statsråden dette spørsmålet når han kommer. Men jeg vil bare spørre, og det kan Knoff kommentere veldig kort: Reflekterer du ikke litt annerledes over dette når du ser at den politiske myndighet har synspunkter på din drift som innebærer kritikk?

Tom Knoff: Det er klart at vi merker oss det. Vi har en god dialog med Næringsdepartementet. Vi møtes kvar-
talsvis, i generalforsamling og i et eiermøte. Vi vil ha dia-
log, selvfølgelig. Vi har en dialog med departementet i de
sammenhenger.

Møtelederen: Takk for det.

Da har vi kommet gjennom den siste utspøringsrun-
den. Vi er nå kommet dit hvor hver enkelt av dere har inntil
2 minutter til å avslutte, hvis dere ønsker det. Da foreslår
jeg at vi begynner i motsatt rekkefølge av i sted, slik at
vi begynner med Argentum AS og Tom Knoff. Jeg må be
dere om å være veldig påpasselige med tiden og følge med
på lampen som lyser 30 sekunder før taletiden er omme.

Tom Knoff – vær så god.

Tom Knoff: Som nevnt har Argentum gjennom akti-
ve eierfond indirekte investert i 300 norske bedrifter med
12 000 ansatte og et samlet resultat og lønninger per år på
17 mrd. kr. Vi er opptatt av å sikre staten en god avkast-
ning på fellesskapets midler, og at disse midlene forvaltes
slik at de også skaper positive ringvirkninger for samfun-
net og i næringslivet. Gjennom sin investering i Argentum
har staten oppnådd begge deler.

Styret i Argentum anvender dokumentet om retnings-
linjer for lederlønn, som ble fastsatt i 2006, som en rette-
snor i beslutninger om lederlønninger i selskapet. Videre
prøver vi å være lydhøre for de signalene som gis i dia-
log med representanter for departementet. Vi følger prin-
sippet om å være konkurransedyktige, men ikke lønnsle-
dende, sammenlignet med tilsvarende selskaper i samme
bransje. Dette setter fokus på moderasjon, samtidig som
det setter oss i stand til å konkurrere om den beste
arbeidskraften.

Møtelederen: Takk for det.

Vi går videre til Grace Reksten Skaugen fra Entra
Eiendom – vær så god.

Grace Reksten Skaugen: Jeg skal være veldig kort.
Jeg vil gjerne presisere at statens retningslinjer for leder-
lønninger har blitt godt kommunisert til oss, at det alltid
står øverst på agendaen i enhver belønningsdiskusjon, og
at vi, når vi rekrutterer nye ledere, legger vekt på dette,
samtidig som vi legger vekt på å tilby konkurransedyk-
tige vilkår, slik at vi får de beste lederne og kan skape
verdier for staten som eier. Jeg vil da til sist igjen pre-
sisere, som jeg viste med disse grafiske fremstillingene,
at belønningsnivået i Entra Eiendom ikke er lønnsleden-
de.

Så vil jeg si takk for at jeg fikk komme og utrede om
disse spørsmålene.

Møtelederen: Takk for det.

Da er det Svein Rennemo i Statoil ASA – vær så
god.

Svein Rennemo: Jeg har ingenting å legge til – så jeg
sparer litt tid for dere.

Møtelederen: Ja, takk for det.

Da går vi videre til NSB og Ingeborg Moen Borge-
rud – vær så god.

Ingeborg Moen Borgerud: Takk for det. Jeg har heller
ikke noe mer utover det jeg har sagt.

Møtelederen: Da får vi høre om Hydro har noe å legge
til. Terje Vareberg – vær så god.

Terje Vareberg: Ikke noe annet enn at det er min og
det øvrige styrets oppfatning at styrets lønnspolitikk – og
lederlønnspolitikk – har bred tilslutning fra aksjonærfel-
lesskapet, herunder staten som største aksjonær.

Møtelederen: Det er sjelden vi har så mange represen-
tanter fra en så stor del av statens formue til stede i en kon-
trollhøring. Vi vil takke for at dere kom og for de bidragene
dere har gitt. Det er viktig for den videre saksbehandlingen
i komiteen og arbeidet med innstillingen.

Da tar vi pause til kl. 10.40.

Høringen ble avbrutt kl. 10.18.

Høringen ble gjenopptatt kl. 10.40.

Høring med statsråd Trond Giske

Møtelederen: Da er vi klare til å starte kontrollhørin-
gen igjen.

Jeg vil få ønske statsråd Trond Giske velkommen til
åpen kontrollhøring. Med seg har han ekspedisjonssjef
Mette I. Wikborg. Velkommen også til henne.

Da er det, som dere er kjent med, lagt opp slik at stats-
råden har 10 minutter til å innlede om problemstillingen.
Jeg viser til at når det er 30 sekunder igjen, lyser den røde
lampen, og når den slukner, er taletiden ute – et system
statsråden er godt kjent med fra før. Vær så god.

Statsråd Trond Giske: Takk for det, leder.

La meg først vise til komiteens brev knyttet til Riksrevi-
sjonens undersøkelse og takke for muligheten til å snakke
om en viktig sak. Det er ikke bestandig det å gå til høring i
kontroll- og konstitusjonskomiteen er noe man gleder seg
til som statsråd, men dette er både et tema og en høring som
jeg synes er veldig viktig, fordi det er et avgjørende tema
for å sikre et godt og konkurransedyktig Norge. Skal man
kreve moderasjon og ansvarlighet hos den vanlige borger,
må man også kreve det av lederne.

Det er også bakgrunnen for at den sittende regjering
har hatt et aktivt fokus på lederlønnsutvikling – ikke fordi
kostnadene ved lederlønn i seg selv er så store sammen-
lignet med omsetningen og verdiskapingen i de selskape-
ne de leder, men fordi det har så stor betydning for den
totale ansvarligheten i samfunnet. Eksempler på opsjoner
i mangemillionersklassen gjør det vanskeligere når lede-

re fra fagbevegelsen og arbeidsgiverorganisasjonene skal sette seg sammen og sørge for at Norge også i framtiden er konkurransedyktig med andre land. Det er godt å se at det er en bred tverrpolitisk enighet om et sånt perspektiv.

Med bakgrunn i dette offentliggjorde regjeringen Stoltenberg II i desember 2006 statens reviderte retningslinjer for lederlønn, som siden den gangen har ligget til grunn for regjeringens eieroppfølging, og som det blir gjort endringer i som må ses i sammenheng også med lovendringer som har gjort prinsippet for lederlønn til et tema på generalforsamlingen i allmennaksjeselskapene.

La meg bare innledningsvis understreke hva som er mitt ansvar i dette. Jeg har ansvaret for å vedlikeholde og eventuelt fremme forslag til fornyelse i disse retningslinjene. Jeg har ansvar for å kommunisere disse retningslinjene til andre eierdepartement og ikke minst til selskapene, og så har jeg selvsagt et spesielt ansvar for de 22 selskapene som ligger under Næringsdepartementets område. Men vi er mange eiere og mange departement som har eierskap, og det å sørge for at alle både er kjent med retningslinjene og bruker dem aktivt, er en viktig jobb for hele regjeringen.

Så er det helt sikkert sånn, og det har vel høringen hittil i dag også vist, at det er mange hensyn som skal ivaretas når lederlønn utvikles. Vi har sagt at våre selskaper – som vi enten eier alene eller sammen med andre – skal være konkurransedyktige når det gjelder å rekruttere gode ledere, men skal vise moderasjon, skal holde igjen, skal ikke være drivende i en lederlønnutvikling.

Målet for Riksrevisjonens undersøkelse har vært å vurdere om gjennomføringen av regjeringens eierpolitikk når det gjelder lederlønn, har vært i samsvar med Stortingets forutsetninger. Derfor er det greit å se på Stortingets forutsetninger, slik de ble omtalt i næringskomiteens innstilling til siste eierskapsmelding. Man skal ha konkurransedyktig lønn, men ikke være lønnsledende i sine respektive bransjer. Det er et mål at lederlønnene i selskaper med statlig eierskap ikke hindrer selskapene i å rekruttere de beste lederne, at incentivbaserte ordninger kan betraktes som et virkemiddel for å samordne lederens og de ansattes økonomiske interesser med eierens interesser, at styrene har en oppgave å vedta slike ordninger innenfor de rammene som eierne har satt på generalforsamlingen, og at vi som eier må medvirke til at incentivordningene er rettferdige, dvs. at avlønningen kan knyttes til forhold som ledelsen og selskapet for øvrig faktisk kan påvirke. For det glemmes litt i den debatten om incentiver og den slags at det ikke bare er et spørsmål om omfanget, det er også et spørsmål om hva de er knyttet til. Det er veldig lite imponerende med oljeselskaper som går godt fordi OPEC strammer inn på produksjonskvotene sine. Derimot er det imponerende hvis man gjennomfører organisasjonsendringer eller produktivitetendringer som faktisk bidrar til at selskapet går bedre. Så hva man knytter belønningen til, er kanskje minst like viktig som omfanget av den.

I eierskapsmeldingen uttrykte regjeringen som mål å «sikre moderasjon i lederlønninger i selskaper der staten er betydelig eier». Riksrevisjonen valgte å sette søkelyset på tre forhold i sin undersøkelse: lønnsutviklingen for

daglig ledere i selskaper med statlig eierandel i perioden 2004–2009 sammenlignet med utviklingen i andre selskaper, departementets oppfølging av lederlønn og graden av åpenhet om lederlønnsvilkår. Under det sistnevnte forholdet stilles det også spørsmål ved om lønnspraksis for øvrige ledende ansatte i heleide statlige selskaper i tilstrekkelig grad er åpent kommunisert.

Jeg mener at Riksrevisjonens funn og synspunkter er verdifulle i det videre arbeidet. Heller ikke der er det bestandig at statsråder er glad for Riksrevisjonens iherdige arbeid, men jeg mener at også her er det veldig bra at Riksrevisjonen peker på disse tingene og stiller kritiske spørsmål.

Etter aksjeloven er det styrets oppgave å fastsette lederlønnen. Det må ligge fast at ansvaret ligger hos styret. Det vil ikke være i samsvar med rollefordelingen mellom aksjonærer og selskapets ledelse at eierdepartement overtar en slik oppgave. Denne prinsipielle holdningen har ligget til grunn for mange regjeringer og ligger selvsagt også nedfelt i lovverket. Styrene bør imidlertid etter mitt syn legge betydelig vekt på eierens prinsipielle holdninger ved utformingen av sin lederlønnspolitik. En viktig reform er at prinsippene for lederlønn nå er fast tema på de årlige generalforsamlingene i børsnoterte selskap. Videre inneholder regnskapsloven bestemmelser som innebærer at selskapene skal oppgi administrerende direktørs godtgjørelse i notene til årsregnskapet, og i store foretak også for hver enkelt av de øvrige ledende ansatte.

Igjen er bakgrunnen for dette å sikre åpenhet, sikre en kritisk debatt og innsyn. Spesielt i selskaper hvor staten på vegne av fellesskapet har investert samfunnets midler i selskapene, burde dette være en selvfølge. Av den grunn ble også informasjon om dette tatt inn i budsjettproposisjonene til de ulike departement, slik at Stortinget også får denne informasjonen.

I vurderingen av hva som er en rimelig lønn, konkurransedyktig lønn, er det likevel viktig å sette noen begrensninger. Derfor ble det gjort innstramminger på dette med opsjoner, slik at man ikke skal bruke det i selskaper der staten har eierandeler. Vi hadde noen saker for noen år siden som illustrerte godt behovet for dette, og dette er blitt fulgt opp og gjennomført i de selskapene staten har eierskapet i.

Ifølge våre beregninger har godtgjøringen, eksklusiv pensjonsytelser, til administrerende direktører i de selskapene hvor Næringsdepartementet forvalter eierinteresser, økt med 3,8 pst. pr. år de to siste årene, og med 4,9 pst. de fem siste årene. Det er tall som er godt i samsvar med utviklingen i månedslønn for arbeiderne i industrien for samme periode. Samtidig viser Riksrevisjonens gjennomgang store variasjoner for ulike selskaper. Det kan ha ulike grunner, men tilsier også at det kan være grunn til å ha oppmerksomhet om lederlønnutviklingen i det enkelte selskap innenfor de overordnede rammene som er angitt over, herunder rollefordelingen i selskapslovgivningen.

Vi konstaterer at lederlønnen i private selskaper har økt mindre, særlig de to siste årene. Dette er jo Riksrevisjonens store poeng også. De tre første årene i undersøkelsen steg lederlønnen i de private selskapene mye ras-

kere enn i de statlige eller delstatlige selskapene. I de to siste årene har faktisk lederlønnen i det private gått ned. Det virker jo umiddelbart litt rart at lederlønnen har gått ned, men det TBU skriver selv, er at en forklaring på dette er at bonusutbetalinger i det private næringslivet har gått kraftig ned. Hvis man tenker over det, er det ikke så rart at i boomen opp mot 2007 ble utbetalingene store. I 2008 og 2009 var bonusene i de private selskapene forholdsvis begrenset. Det tilsier jo at vi som gjorde en innstramning i den variable lønnen, hvor den variable lønnen ikke skal overstige mer enn 50 pst. av fastlønn, og har kvittet oss med opsjonsordninger også, kanskje ikke fikk den tilsvarende innstramningen som de private selskapene gjorde, nettopp fordi såpass mye av lønnen allerede er flyttet over på fastlønn. Så det kan finnes noen forklaringer her på den variasjonen mellom de private selskapene og de offentlige i en situasjon hvor resten av næringslivet opplevde en finanskriser som kanskje slo hardere inn, i hvert fall på lønnsdannelsen.

Det er ingen unnskyldning. Det er en forklaring på at det kan være en slik variasjon. Likevel konstaterer jeg at den generelle lønnsutviklingen i de selskapene som dette departementet har, har fulgt omtrent den utviklingen som vanlig industriarbeiderlønn har fulgt.

Likevel har vi noen ganger hatt protokolltilførsler. På den ordinære generalforsamlingen i de fleste heleide selskapene våren 2007 tok vi dette opp for å understreke retningslinjene. I desember i fjor tilskrev vi styrelederne i samtlige selskaper hvor NHD eier aksjer eller andeler, der vi ba selskapene om å sette seg inn i Riksrevisjonens lederlønnundersøkelse, og understreket at det å bidra til effektive belønningssystemer og samtidig sikre moderasjon i lederlønningene er en prioritert oppgave i statens forvaltning av sine interesser. I de børsnoterte selskapene er eventuelle avvik fra statens retningslinjer blitt markert gjennom statens stemmegivning knyttet til styrenes lederlønnserklæringer og gjennom protokolltilførsler.

Jeg ser det som min oppgave å fortsette den dialogen med både eierskapsdepartementene og selskapene under Næringsdepartementet, og jeg kan også si at i den varslede eierskapsmeldingen som kommer til våren, vil vi ha en ny gjennomgang og også nye tilstramminger i regelverket for lederlønninger.

Møtelederen: Takk for det.

Da er det saksordføreren, som har inntil 10 minutter. Han styrer selv sin tid uten innblanding fra møtelederen. Per-Kristian Foss, vær så god.

Per-Kristian Foss (H): Takk.

Jeg takker for en grei redegjørelse. Et hovedinntrykk etter formiddagens utspørring av styrelederne er jo at bestemmelsen 2.1 under Hovedprinsipper for fastsettelse av kompensasjonsordninger, og særlig formuleringen «ikke lønnsledende sammenlignet med tilsvarende selskaper», tolkes meget fleksibelt. For dette med «tilsvarende selskaper» er jo et problem, fordi mange av disse selskapene er alene i Norge. Så kan man da velge å sammenligne seg med Norden eller verden – eller «whatever» – og enhver

sammenligning med land utenfor Norge vil jo føre til den konklusjon at vi ligger lavt i lederlønninger. Det gjør vi også i det private næringslivet. Så på en måte gir denne bestemmelsen en veldig åpning for å øke. For eksempel sier Statoil at blant Nordens største børsnoterte selskaper ligger de 20–30 pst. under mediannivået. Så alle kan skaffe seg en undersøkelse som viser at man ligger for lavt. Men det fører også til en del rare utslag. Jeg vil spørre statsråden om hans politiske refleksjon rundt det at lederen for Entra Eiendom, som har 160 ansatte, må ha 2,9 mill. kr i fast lønn for å kunne – som styrelederen her sa – rekruttere de beste. Dette er tall fra 2009. Tilsvarende tjener en som leder Statoil, med 29 000 ansatte, bare ca. 3 mill. kr mer. Det er noe som ikke stemmer i lønnsnivået her. Det ene av disse selskapene ligger direkte under næringsministeren, det andre under Olje- og energidepartementet. Hva er statsrådets refleksjon over dette?

Statsråd Trond Giske: For det første er det veldig lett å være enig med saksordføreren i at alle kan finne et sammenligningsgrunnlag som kanskje begrunner en heving. Dette ser vi i alle sektorer, og det ser vi ikke minst i lønnsoppgjørene generelt, hvor alle sammenligner seg med akkurat den gruppen som tilsier at man selv skal ha et ekstraordinært tillegg.

Det er også helt riktig at noen av selskapene er unike. Statoil er et sånt selskap. Statkraft er et annet selskap som ikke har så veldig mange å sammenligne seg med i Norge. Men det er interessant å se: Da Statkraft rekrutterte ny leder for ganske kort tid siden, så skjedde det samtidig med at Vattenfall – et veldig sammenlignbart selskap i Sverige – rekrutterte. Vattenfall-direktøren fikk en startlønn som jeg tror var ca. tre ganger så stor som Statkraft-direktøren fikk. Så vi klarer på en eller annen måte å holde en slags norsk modell på dette.

Jeg hørte jo styrelederen i Entra si at de anså det lønnsnivået som de la seg på da de rekrutterte ny direktør, som nødvendig for å rekruttere den riktige kompetansen. Det er vanskelig for departementet å overprøve den vurderingen som styret gjør, og det er vanskelig å si, tror jeg, at de har brutt noe regelverk med den rekrutteringen. Men å ha et kritisk øye på om det virkelig er nødvendig å betale den prisen for å få den kompetansen en trenger, mener jeg er en nødvendig øvelse som styrene må gjennomgå.

Per-Kristian Foss (H): I tillegg til Entra er det vel Statoil som i Riksrevisjonens undersøkelsesperiode har hatt den sterkeste økningen? De begrunner det med at da kjøpte man opp en bit av Hydro. Begge selskaper er under det samme lederlønsregulativ. Hydro gikk ikke ned i lederlønn selv om lederen fikk mindre å gjøre, mens Statoil gikk opp i lederlønn fordi selskapet fikk mer å gjøre. Føler du at du har total styring med dette, statsråd?

Statsråd Trond Giske: Nei, jeg har ikke den direkte styringen med lederlønsfastsettelsen. Det understreket jeg også i mitt innlegg, at dette følger jo av regelverket, dette er styrets ansvar. Vi lager retningslinjer. Det er sågar sånn at gitt aksjelov og regelverk så kan styret bryte de ret-

ningslinjene, men det er klart at da vil det få konsekvenser på generalforsamlingen. Det er det jeg også har varslet i forbindelse med Riksrevisjonens undersøkelse nå, at vi kommer til å legge inn som ett av vurderingskriteriene i styreevalueringene foran generalforsamlingen i hvilken grad retningslinjene for lederlønn er fulgt opp.

Per-Kristian Foss (H): Men samtidig er det jo opp til regjeringen å bestemme under hvilket departement det enkelte selskap skal ligge?

Statsråd Trond Giske: Ja, men jeg mener at statens retningslinjer for lederlønn er like bindende uansett om selskapet ligger under Olje- og energidepartementet, Helsedepartementet, Samferdselsdepartementet eller Næringsdepartementet. Det regelverket gjelder for alle.

Per-Kristian Foss (H): Da vil jeg gjerne henlede statsrådets oppmerksomhet på det som styrelederen i Statoil svarte på spørsmålet om hvorfor dette «hoppet» på 20 pst. Det var i dialog med Olje- og energidepartementet. Og i undersøkelsesperioden til Riksrevisjonen har altså Statoil hatt en lederlønnutvikling på 24 pst., mens gjennomsnittet ligger på under halvparten. Så disse bestemmelsene kan jo ikke være like bindende i alle departementer?

Statsråd Trond Giske: Retningslinjene gir jo ikke et hinder for at styret gjør den type vurderinger i enkelt-saker når du får en fusjon mellom to selskaper – du får en fusjonsprosess, du får et større ansvar, du får en større kapital å forvalte. Og jeg synes ikke det er noen dårlig retorisk problemstilling: Burde da den andre siden av streken fått en tilsvarende reduksjon? Nå hører det med til historien at den andre delen av selskapet har hatt en annen historie, nemlig en kraftig innstramming i opsjonsordningen, de har rekruttert ny direktør, og jeg føler at vi har en bra dialog og kontroll over lederlønnutviklingen i Hydro, og at de er bevisste på det regelverket som gjelder for statens lederlønn.

Per-Kristian Foss (H): Da vil jeg gå over til et annet selskap som også var til høring, nemlig Argentum Fondsinvesteringer AS. Det jeg undrer meg litt over, er om ikke statsråden var kjent med det selskapet, Bradbenken, som har operert for de ansatte ved siden av Argentum. Når ble statsråden kjent med at dette selskapet eksisterte, og innretningen av det?

Statsråd Trond Giske: Det ble jeg kjent med like etter at jeg ble utnevnt. Det er godt mulig at det også har vært saker i regjering fra den tiden da jeg var kulturminister, men jeg er ikke sikker på om oppmerksomheten min var fullt ... La meg si det sånn: Dette var ordninger som var forholdsvis ukjent i kulturlivet, men jeg ble gjort kjent med det fordi det kom en henvendelse fra Investinor og et ønske om å få en tilsvarende ordning der, hvor vi sa nei til det, fordi jeg skjønner egentlig ikke ...

Per-Kristian Foss (H): Men når var dette?

Statsråd Trond Giske: Det var høsten 2009.

Per-Kristian Foss (H): Men selskapet opplyser selv at de i sin årsberetning – i annet avsnitt av årsberetningen, tror jeg det ble sagt – for 2005 hadde opplyst om selskapet.

Statsråd Trond Giske: Vi må skille mellom meg som person og departementet. Departementet har vært kjent med saken lenge. Departementet har vært kjent med saken helt siden departementet overtok eierskapet av Argentum. Dette var en ordning som var etablert faktisk før Næringsdepartementet overtok, altså da SIVA og SND – var det vel – i sin tid eide selskapet. Så vi arvet den ordningen. Det ble gjort en vurdering av ordningen av departementet, om den i det hele tatt var juridisk forsvarlig, i 2005 og en ny runde i 2007, hvor det også ble mottatt en henvendelse fra Argentum om å utvide ordningen. Da sa departementet nei til det, men man fant at det ikke var noe juridisk galt med ordningen. Men jeg må si at jeg har liten sans for den typen ordninger. Men dette er jo godt kjent fra finansnæringen, at man har den typen ordninger hvor man må belønnes i privatøkonomien for å gjøre riktige beslutninger på jobb. Det er jo litt underlig for oss som har fast lønn og som prøver å gjøre så godt vi kan hver dag, men slik er realitetene i den bransjen.

Per-Kristian Foss (H): Mener statsråden at dette incitamentet til å investere ved siden av gjør den ansatte tiltrekkelig kritisk innstilt til de investeringer selskapet gjør?

Statsråd Trond Giske: Ja, det er jo det som er tanken, at i og med at din egen lommebok blir påvirket sterkt av om du gjør gode eller dårlige investeringer, skal du gjøre bedre investeringer på jobben din, og slik får man overensstemmelse mellom eiers økonomiske interesser og dine egne. Jeg forstår jo det rasjonale, men jeg klarer ikke helt å forestille meg den situasjonen hvor man tenker at dette selskapet tenker vi kanskje å investere i, men siden dette påvirker min privatøkonomi, gjør vi ikke det likevel. Akkurat den konkrete situasjonen har jeg så vanskelig for å forestille meg, for jeg går på jobb med en innstilling om å prøve å gjøre så godt jeg kan, uavhengig av resultatbasert lønn – vi har lite av det i vår bransje. Men vel, jeg aksepterer at det er begrunnelsen, at slik fungerer det, og slik ønsker de å ha det, og dette var etablert før min tid. Men jeg sa, som sagt, nei til det da Investinor ønsket det samme.

Per-Kristian Foss (H): Men du vil altså la det fortsette?

Statsråd Trond Giske: Det er litt vanskelig å gjøre om på eksisterende belønningssystemer uten i så fall å måtte kompensere med andre ting.

Per-Kristian Foss (H): Det sa ikke styrelederen. Styrelederen sa at hvis man fikk ordre om det, ville man selvfølgelig vurdere det.

Statsråd Trond Giske: Det vil jo helt sikkert selskapet gjøre hvis eieren ber dem om å revidere ordningen. Men jeg tror nok også vi må være forberedt på at da vil de ansatte, som jo har opparbeidet dette som en inntektskilde for seg, kreve kompensasjon på andre ting. Det gjelder i og for seg retningslinjene også. Hvis vi gjør innstramminger av dem i eierskapsmeldingen, som vi er innstilt på å gjøre, så vil jo ikke det få tilbakevirkende kraft. Det vil få virkning for nyansettelser. Man kan eventuelt gå run-der med reforhandlinger, men man må på en måte regne med at lønnstakere på toppnivå, som vanlige lønnstakere, vil kreve kompensasjon for bortfall av goder.

Møtelederen: Da er det Arbeiderpartiet og Marit Nybakk, som har inntil 5 minutter til disposisjon.

Marit Nybakk (A): Takk skal du ha, komitéleder.

Et siste spørsmål om Argentum: Hvis du hadde vært statsråd da Argentum ble opprettet eller overtatt av Næringsdepartementet, ville du da gitt dem en slik ordning?

Statsråd Trond Giske: Nei, det ville jeg ikke.

Marit Nybakk (A): Så til noe annet, for vi har gjennom den høringen vi har hatt tidligere i dag, men også gjennom det vi har sett i Riksrevisjonens merknader, registrert at bak de til dels kraftige lønnsøkningene skjuler det seg lukrative ytelsesbaserte pensjonsordninger. Kan statsråden tenke seg å ta pensjonsytelser og sluttpakker opp i den kommende eierskapsmeldingen? Det er til dels ganske store og omfattende og lukrative pensjonsordninger vi snakker om.

Statsråd Trond Giske: Ja, det er vel der vi må ha en ordentlig gjennomgang. For i 2006 fikk vi sett på dette med opsjoner, vi fikk lagt begrensninger på det med variabel inntekt, og nå må vi ta en runde på disse pensjonene. Vi ser enkeltutslag hvor lederlønninger har dratt på med titalls millioner på ett år. Det skyldes i veldig stor grad enkeltutbetalinger, eller enkeltavsetninger til pensjonsordninger.

Vi har også hatt en pensjonsreform generelt i samfunnet. Vi skal ha en pensjonsreform sågar for stortingsrepresentanter og statsråder. Det er ikke urimelig at vi også ser på ledernivået når det gjelder hva slags systemer vi har for pensjon.

Marit Nybakk (A): Da vi satt og hørte på disse styrelederne, skapte de et inntrykk av at de definerer lederlønninger innenfor et nisjemarked som er ganske smalt. Jeg vet ikke om statsråden har noen kommentar til akkurat det, fordi de definerer ikke lederlønninger i sine selskaper i forhold til lønnsnivået generelt sett i samfunnet, eller for den saks skyld i forhold til det som statsråden selv sa, dette med tariffoppgjør eller fastsettelse av lønninger. Jeg vet ikke om du har noen kommentarer til det.

Statsråd Trond Giske: Nei, det slår jo meg også at man veldig ofte får situasjoner hvor selskapene mener at ja, de aksepterer at det trengs moderasjon, ja, de skjønner

at dette er viktig for den totale lønnsalliansen, men akkurat deres selskap, akkurat deres rekruttering, akkurat deres ansettelse og akkurat deres belønningssystem er helt unike. Det er de sikkert også. Hver styreleder og hvert styre oppfatter jo at sitt selskap er spesielt og ønsker å rekruttere den beste og få til det beste. Men det er jo slik i lederlønnutvikling, som i livet for øvrig, at enkeltbeslutninger er det som til sammen danner det totale. Og det er ikke bestandig det er overensstemmelse mellom det en enkeltbeslutningsrasjonale er, og det det kollektive er. Det er jo derfor vi lager retningslinjer, for å få disse enkeltbeslutningene mer i tråd med det som er vår kollektive interesse, nemlig en moderasjon på det totale lederlønnnivået.

Marit Nybakk (A): Mener statsråden at statens holdning og retningslinjene er tilstrekkelig og klart kommunisert i selskapenes styrever?

Statsråd Trond Giske: Ja, det mener jeg, og det oppfatter jeg også at styrelederne sier, at de er kjent med regelverket, og at de forstår det. Så har vi jo også kommunisert dette ut i brev – da det ble gjort endringer sist – til de andre eierskapsdepartementene, og også nå i forbindelse med Riksrevisjonens undersøkelse. Så regelverket er kjent. Hvordan dialogen er rundt regelverket – eller retningslinjene får vi si – mellom de andre departementene og deres selskaper, må nesten de ulike statsrådene svare for. Men jeg tror nok også at vi der skal være enda tydeligere på at alle eierdepartement har et ansvar, alle eierdepartement må ha denne vinklingen på sin dialog med selskapene sine. For det er ikke bare Næringsdepartementets selskaper som danner presedens. Det viser jo deres høringer også, at dere ser på et bredere perspektiv enn det. Og det er helt riktig perspektiv etter mitt syn.

Marit Nybakk (A): Da har jeg et siste spørsmål: Riksrevisjonens lederlønnundersøkelse dreier seg jo stort sett om selskaper underlagt ulike fagdepartementer, som du sier – det være seg Samferdselsdepartementet eller Olje- og energidepartementet osv. Skal vi legge eierskapet for alle statlige selskaper til Næringsdepartementet?

Statsråd Trond Giske: Jeg føler meg litt inhabil til å svare på det, men dette har vært en diskusjon som mange regjeringer har hatt, og det er fordeler og ulemper. Vi har en veldig profesjonell eierskapsavdeling, som har spesialisert seg på eierdialog og den typen ting. Andre departement har kanskje dette som en liten bijobb i en svær portefølje. Det er jo også diskusjoner rundt sammenblanding av eierskap, reguleringsmyndighet osv. som trekker i denne retningen, men så er det også fordeler ved å ha det i de respektive fagdepartementene. Her tror jeg, uavhengig av parti, at det kanskje er litt ståsted i departementene som avgjør, mer enn politisk retning.

Møtelederen: Takk for det. Der er tiden ute. Det er Fremskrittspartiets tur. Jeg skal selv stille spørsmålene, og lar nestleder Kolberg overta møteledelsen.

Martin Kolberg overtok her som møteleder.

Møtelederen: Da gir vi ordet til Anundsen – vær så god.

Anders Anundsen (FrP): Takk for det.

Litt uavhengig av hvem som er næringsminister, gir jo næringsministeren uttrykk for hva som er regjeringens politikk. Siden regjeringen og departementet har vært kjent med denne ordningen til Argentum over tid, gjennom egne gjennomganger både i 2005 og i 2007 – det tror jeg statsråden opplyste også – må en kunne anse denne litt rare ordningen i Argentum for å være akseptert av regjeringen. Er du enig i den vurderingen?

Statsråd Trond Giske: La meg først ta adjektivet «rar», for ordningen er rar sett med øynene til veldig mange andre bransjer, men i finansbransjer tror jeg ikke de ser det som en så rar ordning. Tvert imot er det noe som har utviklet seg som en ordning i mange av disse miljøene. De har jo også et lønnsnivå som kanskje mange andre grupper bare kan se langt etter.

Som sagt så var dette noe vi arvet. Dette ble ikke innført under noen næringsminister under noen regjering, verken borgerlig eller rød-grønn. Vi har bare gjort en vurdering av det legale i det og funnet at det ikke var ulovlig, og gikk da ikke videre inn i saken. Men da vi fikk en henvendelse i 2007 om å utvide ordningen fra 1 til 2 pst., valgte vi å si nei. Dette er altså en bransje som opererer med høye lønninger og særegne lønssystemer og belønningsordninger. Vår vurdering er at det kanskje kan være nødvendig å ta en vurdering av om ordningen er nødvendig, og om det er mulig å gjøre den om, men et slikt initiativ er ikke tatt under de ulike næringsministrene.

Anders Anundsen (FrP): Når jeg sier «rar», mener jeg mer sett med øynene til en offentlig eier, for det er en underlig ordning når man har en offentlig eier. Vi har f.eks. ikke sånne ordninger i oljefondet eller andre investeringselskaper i norsk sammenheng. Det er bakgrunnen for bruken av begrepet «rar».

Men da du ble kjent med dette i 2009, gjorde du deg ingen tanker om å foreta deg noe for å endre på dette?

Statsråd Trond Giske: La meg si at når det gjelder oljefondet, har man også der sett at forvaltningen har bidratt til at enkelte forvaltere har puttet gode provisjoner i sin lomme, sånn at denne ordningen ser man jo.

Anders Anundsen (FrP): Men gjorde du deg noen tanker i 2009 da du fikk vite om dette?

Statsråd Trond Giske: Ja, det gjorde jeg, i den forstand at da jeg fikk en henvendelse fra Investinor om en ordning også for dem, sa jeg nei. Jeg tenkte nok også over om dette var en ordning som vi kunne få fjernet for Argentum, men samtidig har jeg en begrenset tro på at arbeidstakere som har opparbeidet visse rettigheter, lett gir slipp på dem, så beslutningen ble å ikke ta et slikt initiativ.

Anders Anundsen (FrP): Så da er konklusjonen at denne ordningen er politisk godkjent av departementet i flere sammenhenger, også under ditt lederskap i departementet?

Statsråd Trond Giske: Jeg vil vel heller si at vi har levd med at Argentum har hatt en slik ordning, og ikke tatt initiativ til å gjøre noe. Men det har ikke vært noen godkjenning av ordningen i departementet. Tvert imot, vil jeg si, har vi sagt nei til å utvide den, og vi har sagt nei til tilsvarende ordninger for andre.

Anders Anundsen (FrP): Man skal alltid være forsiktig med å stole på det avisene skriver om en statsråds stemning, men det står i VG den 1. februar at statsråden var «irritert» da han omtalte denne ordningen, og han omtalte den da i ganske sterke ordelag, omtrent som i innledningen. Du var ikke irritert, altså?

Statsråd Trond Giske: Nei, jeg har ikke så lett for å bli irritert. Jeg aksepterer at slik er det i finansbransjen. Jeg aksepterer også at det er høye lederlønninger, slik at man må ha opptil 50 pst. – og man har gjerne kanskje ønske om mer – i variabel lønn basert på resultat. Jeg aksepterer også at det sikkert er forskning og andre ting som viser at det fungerer. Men i utgangspunktet, med mitt samfunnsyn, synes jeg det er noe fundamentalt rart med at folk først skal ha betaling for å gjøre jobben sin, og så skal de ha ekstrabetaling for å gjøre jobben sin ordentlig. Men sånn er det, det aksepterer jeg, og det må vi leve med. I finansbransjen er det helt særegne systemer. Der må man ha ekstra mye betalt for å gjøre jobben sin ordentlig.

Anders Anundsen (FrP): Jeg går litt videre, for et av de temaene vi hadde oppe med styrelederne her, var at fleksibiliteten i retningslinjene var viktig å ha når det gjelder de ulike selskapers mulighet for å rekruttere innenfor sine markeder. Er det noen av de selskapene som vi hadde her til høring tidligere i dag – som jeg regner med statsråden fulgte – som statsråden mener ikke følger retningslinjene i tilstrekkelig grad?

Statsråd Trond Giske: Nei, det er det ikke. Vi har ikke grunnlag ...

Anders Anundsen (FrP): Har statsråden andre eksempler på selskaper han mener ikke følger retningslinjene?

Statsråd Trond Giske: Vi har jo eksempler opp gjennom årene, men ikke i min tid som statsråd, på at vi har grepet inn og skrevet merknader. Særlig har nok de merknadene gått på at man ikke kommuniserer prinsippene for lederlønsfastsettelse godt nok, eller at man ikke har klare nok og presise nok definisjoner av hva lønnen skal variere på, eller kanskje lar lønnen variere på ting som ikke er relevante nok for lederprestasjonen. Vi kan nok sørge for at komiteen får en full oversikt over de generalforsamlingsmerknader som vi har hatt til protokoll-

len der vi ikke har vært fornøyd med oppfølgingen av retningslinjene.

Møtelederen: Da var tiden ute.

Anders Anundsen overtok her igjen som møteleder.

Møtelederen: Takk for det.

Ordet går videre til SV og Hallgeir H. Langeland, som har inntil 5 minutter til disposisjon – vær så god.

Hallgeir H. Langeland (SV): Takk for det.

I styreleiarane si framlegging for komiteen var dei veldig opptekne av at dei hadde ein konstruktiv, god kontakt, eit godt forhold, tilfredsstillande forhold, osv. til Næringsdepartementet. Ingen av dei valde å kommentera Riksrevisjonens rapport, som kritiserte leiarlønsutviklinga. Betyr det at dei ikkje har fått beskjed om å skjerpa seg? Har du gjort noko meir enn å senda brev til dei, for å seia det sånn?

Statsråd Trond Giske: Nå må jeg bare få lov til å korrigerer svaret mitt til Anundsen, for jeg sa litt feil, jeg sa at vi ikke har hatt merknader i min tid. Vi hadde merknader i 2010 på generalforsamlinga i Eksportfinans, til styrets forslag til retningslinjer for lønn og annen godtgjørelse – bare så det blir presist. Men det har også vært merknader tidligere som vi kan komme tilbake til.

Vel, vi har sendt Riksrevisjonens spørsmål og rapport til de ulike selskapene og igjen understreket retningslinjene for det statlige eierskapet og bedt selskapene sette seg inn i Riksrevisjonens undersøkelser og merknader, følge retningslinjene og ta dette i sitt arbeid i styrene. Men vi har ikke hatt grunnlag, føler jeg, for å si at det og det selskapet ikke har fulgt regelverket. Nå vil det egentlig også være en sak på generalforsamlingen heller enn i en skriftlig korrespondanse på bakgrunn av Riksrevisjonens undersøkelse.

Hallgeir H. Langeland (SV): Ei problemstilling som eg har vore oppteken av, som går litt meir på det som du innleidde flott om når det gjeld kva som er akseptabelt ute blant folk flest, fagrørsla osv., og som eg synest er veldig viktig, er det faktum at vi har ei statsministerlønn på 1,2 mill. kr, mens me har ein masse direktørsjikt i selskapa våre som tener fem–seks gonger meir – i alle fall nokre av dei. Det er utfordrande for oss.

Statsråd Trond Giske: Ja, det er jo ofte sånn at en sammenligner med statsministerlønnen. Nå skal det jo sies at det finnes en god del folk i embetsverket også som tjener mer enn statsministeren. Tanken er at man skal ha en lønn som sørger for å rekruttere godt nok. Man må vel anta at rekrutteringen til statsministerjobben er god nok da, siden man ikke trenger å presse lønnsnivået opp. Generelt kan man vel være enige om at statsministerjobben helt sikkert er både blant de mest krevende og tøffeste lederjobbene man kan ha i samfunnet. Samtidig synes jeg det er grunnleggende sunt at vi som politikere kanskje har enda større

moderasjonsnivå på lønnen vår enn andre. Det skal kanskje helst ikke være lønnen som motiverer oss for å ta den type jobber. Men jeg er enig. Det må være et spørsmål både om utvikling og nivå. Men som saksordføreren også var inne på i sin problemstilling: Vi har tross alt – det skal vi ta med oss – et annet lederlønnnivå i Norge enn om man bare går til nabolandet vårt Sverige, ute i Europa og ikke minst til USA, der vi ser at det er en helt annen verden. Vi har tross alt gjennom en aktiv politikk klart å holde fast på mye av den norske tankegangen rundt dette.

Hallgeir H. Langeland (SV): Viss me ser framover, næringsminister, held du jo på med ei eigarskapsmelding, og moglegheita for å gjera nye grep, sjå på retningslinene til styra og styreleiarane, er til stades no i det momentummet ein har. Ut frå dagens høyring med dei ulike statlege selskapa, kva for refleksjonar gjer du deg om det?

Statsråd Trond Giske: For det første tror jeg oppmerksomhet i seg selv er bra, fordi det setter et ekstra press på styrene om å ta dette alvorlig. Hvis man får oppmerksomhet både fra departementet, fra Stortinget og fra mediene når lederlønnen fastsettes, hjelper det, tror jeg. Men så tror jeg også at vi må se på retningslinjene. Vi har sett at vi har fått ryddet opp i opsjoner. Vi har fått satt en begrensning på størrelsen på variabel lønn. Så tror jeg det neste vi nå må se på, er pensjon, og det synes jeg er en rimelig ting å gjøre, tatt i betraktning at hele samfunnet har vært gjennom en pensjonsreform. Det er jeg forberedt på å ta en runde på i den kommende eierskapsmeldingen.

Hallgeir H. Langeland (SV): Med tanke på å styrkja den nordiske velferdsmodellen og tenkinga og dei verdi-ane som den raud-grøne regjeringa står for: Har det vore aktuelt å tenkja meir på å få folk frå fagbevegelsen inn i sånne styre i statlege selskap, utover det som er i dag?

Statsråd Trond Giske: Når det gjelder rekruttering til styrene, prøver vi å få til styrer som er gode for de selskapene det gjelder. Om vi finner den kompetansen hos folk som har fagbevegelsesbakgrunn, så er det flott. Men moderasjon i lederlønnen og det å følge statlige retningslinjer kan ikke være en oppgave for et bestemt rekruttert styremedlem. Det må være styrets totale ansvar. Og igjen følger det av aksjeloven at de enkelte styremedlemmene ikke er representanter for ulike eiere, de er kollektivt ansvarlige for eierskapets kollektive interesser, ikke for en bestemt eier.

Møtelederen: Takk for det.

Da er det Kristelig Folkepartis tur – hvis alle som ikke skal ha mikrofonene på, slår dem av, så blir det bra.

Da er det Hans Olav Syversen, som har inntil 5 minutter. Vær så god.

Hans Olav Syversen (KrF): Takk for det, leder.

Da jeg spurte styrelederne om de hadde mistet noen potensielle lederkandidater som følge av disse retningslinjene, var det taust. Hvordan tolker statsråden det?

Statsråd Trond Giske: Nei, jeg tror ikke jeg skal gå inn i noen tolkning av det, men jeg synes det var et godt spørsmål i den forstand at man hele tiden bør stille kritiske spørsmål om at hvis man holder på moderasjon, er det virkelig sånn at man da mister de gode talentene? Eller er det sånn at disse lederjobbene med et akseptabelt lønnsnivå er så interessante, så attraktive og gir så store muligheter for enkeltmennesker til å bruke seg selv og sine evner, til og med også sikkert så lærerikt, at det er ikke sikkert at spørsmålet om 5 mill. kr eller 15 mill. kr er det avgjørende? Så de verdiene som ligger implisitt i det spørsmålet, er verdier som jeg fullt ut deler.

Hans Olav Syversen (KrF): Tror statsråden at det også kan innebære at retningslinjene er så fleksible at det i grunnen ikke spiller noen rolle for rekrutteringen?

Statsråd Trond Giske: Nei, jeg opplever ikke det. For det første er det at man har retningslinjer i seg selv et veldig sterkt signal til styrene om at dette er noe eier vektlegger tungt og har oppmerksomhet på. For det andre inneholder retningslinjene noen helt spesifikke krav, i og med at vi har strammet inn, som jeg sa, på opsjoner og på variabel lønn. For det tredje gir retningslinjene et konkret fundament for eierskapsdialog. En del av det å være en profesjonell eier er å være tydelig på eierskapet. Det er ikke noe problem at staten er en kravstor eier, men vi må være tydelige på kravene. Vi må ikke være uforutsigbare og komme inn i selskapene etter innfallsmetoden. Det må være langsiktighet og gjerne skriftlig formulerte retningslinjer som ligger til grunn. Det er det som er bakgrunnen for disse retningslinjene, at det gir grunnlag for å måle selskapene på om man faktisk følger eiers ønsker.

Hans Olav Syversen (KrF): Er det noen av selskapets styreledere som har tatt opp med deg eller ulike departement som du kjenner til, at retningslinjene fungerer dårlig og ikke etter hensikten?

Statsråd Trond Giske: Uten å gå i detalj om den løpende dialogen som er mellom selskapene og departementet, kan jeg vel si at der styreledere eller selskapene kanskje har vært mest kritiske, eller har ønsket seg endringer, er på det å kunne gå lenger på å gi variabel lønn. Altså; begrensningen på 50 pst. skulle man gjerne ha utvidet i enkelte tilfeller. Men det har vi sagt nei til, fordi vi synes det er et ryddig prinsipp å ha det sånn.

Hans Olav Syversen (KrF): Finanskomiteen var jo for kort tid siden i USA, og der var det jo ganske tydelig egentlig at ulike investorer går i samme retning som man har gjort i Norge. Er det også din vurdering, at her er det et økt fokus generelt, som igjen kan bidra til at lederlønnsutviklingen heller bør være slakere enn det den har vært?

Statsråd Trond Giske: Ja, jeg opplever at det som skjedde i 2006 i Norge for de statlige selskapene, både til dels er fanget opp i de private selskapene i Norge, og at

den samme utviklingen også gjør seg gjeldende internasjonalt. Tanken er jo litt at man skal få en overensstemmelse mellom lederens interesser og eiers interesse. Derfor har man ute sett at lederlønn har vært veldig knyttet til aksjekursutviklingen f.eks.

Så viser det seg at det er ikke sikkert at det at en leder foretar handlinger som på kort sikt, raskest mulig, blåser opp aksjekursen, nødvendigvis er i eiers interesse. I enkelte tilfeller har det gått riktig galt. Så det er den type læring kanskje som gjør at man ser at disse incitamentene kan gå for langt, og de kan til og med gi motsatt effekt av det man tenker seg.

Hans Olav Syversen (KrF): Et siste spørsmål: Det har vært fokusert fra flere her på Argentums virksomhet. Deres virksomhet toucher opp mot eller er tilknyttet forhold som ikke akkurat er for denne høringen, men kunne statsråden generelt si om han mener Argentums virksomhet er i tråd med de former for eierskap og eierskapsutøvelse som vi kan forvente?

Statsråd Trond Giske: Det var et veldig bredt spørsmål. Vi har jo nå sett en oppmerksomhet også rundt bruk av skatteparadis og den type ting, som jeg verken har med meg noe om her i detalj eller er rede til å svare på på stående fot.

Når det gjelder lederlønnsutviklingen, mener vi vel at Argentum har fulgt retningslinjene. Vi har ikke hatt noen grunn til protokolltilførsel i hvert fall.

Når det gjelder denne spesielle aksjespare- eller aksjebelønningsordningen, har vi heller ikke tatt initiativ til å endre på den.

Møtelederen: Tiden er ute. Takk skal dere ha.

Vi går inn i runden med oppfølgingsspørsmål. Det er saksordføreren, Per-Kristian Foss, først. Jeg vil be om at både spørsmål og svar er så korte og konsise som mulig, så flest mulig slipper til. Vær så god, Foss.

Per-Kristian Foss (H): Vi går tilbake til samme tema i og for seg – Argentum.

Statsråden sa først at han «aksepterer at slik er det i finansbransjen», og så viste han bl.a. til Statens pensjonsfond utland. Men der er det så vidt jeg vet, ikke noe eget selskap som de ansatte investerer i, og hvor Statens pensjonsfond eller Norges Bank er med og tar og løfter ut risiko. Ei heller er jeg kjent med at dette er veldig vanlig i private bransjer, så jeg er litt overrasket over statsrådens svar. Derfor er det helt konkrete spørsmålet mitt: Hvilke konkrete andre selskaper i finansbransjen har tilsvarende ordninger som Argentum, som statsråden da henviser til når han sier at han «aksepterer at slik er det i finansbransjen»?

Statsråd Trond Giske: Når jeg viser til finansbransjen, er mitt poeng der at den har helt spesielle belønningsordninger. Det er et helt spesielt avlønningssystem og helt spesielle bonusordninger. Det er utfordringen vår med at vi skal være eier i en bransje som har denne typen syste-

mer. Jeg har ikke noen oversikt her over hvilke andre typer fond som har tilsvarende spareordninger for de ansatte, men det kan vi helt sikkert skaffe i ettertid hvis komiteen er interessert i det.

Jeg konstaterer også at vi har litt den samme problemstillingen inn mot DnB NOR. De har ansatte der som driver i denne bransjen, som er en del av et miljø, og som konkurrerer om hoder med andre bedrifter som har det samme.

Jeg tror vi vil se – bare for å føye til det – litt av det samme når vi får disse store selskapene som blir internasjonale, at vi blir mer preget av eksempelvis Telenor, som blir store i Asia, Statoil, som for så vidt er store ute i verden, at vi blir mer presset på de internasjonale lønnsnivåene. Når vi skal rekruttere folk i konsernledelsen – ikke nødvendigvis konsernsjef – ute i verden, konkurrerer vi med andre typer lønnsnivå. Så det har litt med bransje og det har litt med innretning å gjøre.

Per-Kristian Foss (H): Mitt spørsmål var, bare så bestillingen er klar: Jeg ba ikke om generelle synspunkter på bonusordninger eller internasjonalisering eller globalisering, men hvilke norske selskaper har et sideselskap som de ansatte investerer i som er på linje med det Argentum har – siden statsråden sa at det er vanlig i finansbransjen?

Statsråd Trond Giske: La meg presisere hva jeg svarte. Jeg svarte at det er vanlig i finansbransjen å ha spesielle belønningssystemer – ikke nødvendigvis etter modell av Argentum, men at man i finansbransjen og meklerbransjen har andre typer avlønningssystemer og andre typer belønningssystemer enn de aller fleste yrkesgrupper har, tror jeg ikke vi skal bruke veldig lang tid på å dokumentere. Men om andre fond har identiske modeller med Argentum, har jeg ikke noen oversikt over eller grunnlag for å si. Det har jeg heller ikke sagt.

Møtelederen: Martin Kolberg – vær så god.

Martin Kolberg (A): Det er forståelig at den løpende kontakten mellom statens selskaper og departementene først og fremst går til embetsverket. Jeg synes å merke at holdningen i embetsverket noen ganger også er annerledes enn hva som legges av politiske føringer. Vi hører fra styrelederne her og ellers at: Ja, vi har snakket med departementet om dette, vi har kommunisert med departementet i brev av så og så. Men når sakens realiteter kommer opp og blir kjent, blir det en politisk reaksjon.

Er kommunikasjonen mellom embetsverk og den politiske ledelsen i departementet hos deg – du kan vel kanskje ikke svare for andre departementer, men i alle fall hos deg – tilfredsstillende på dette punktet, eller må det gjøres noe med dette for å stramme inn denne relasjonen?

Statsråd Trond Giske: Jeg tror en statsråd skal være ytterst forsiktig med å prøve å lage et skille mellom seg selv og embetsverket i en høring i Stortinget. Jeg opplever embetsverket som profesjonelt og lydhørt, men det er klart

at den type oppmerksomhet som kontrollkomiteen, Riksrevisjonen og den politiske debatten gir lederlønninger, skjerper ikke bare statsråden, den skjerper hele apparatet og får dette enda høyere på dagsordenen og i bevisstheten også til embetsverket. Så sann sett er det en inspirasjon. Men jeg føler at embetsverket følger det politiske ledelse legger av føringer, og selvsagt definitivt det Stortinget legger av føringer.

Møtelederen: Da er det Marit Nybakk – vær så god.

Marit Nybakk (A): Takk, komitéleder.

Du pekte på i din innledning, tror jeg – jeg er ganske sikker på det – at opsjonstildelingene nå var opphørt. Kan det tenkes at fastlønn og diverse bonusordninger og eventuelle frynsegoder da øker for å kompensere for det? Og i så fall: Hva kan man gjøre med det?

Statsråd Trond Giske: For det første må vi være klar over at da vi i 2006 ga begrensninger på opsjoner og på variabel lønn, kunne det få – og det ble vel sagt også, tror jeg, fra daværende statsråd Andersen – det utslaget at man fikk kompensatoriske krav eller fikk økte krav på fastlønn. Det er ikke greit at fastlønnen øker ubegrenset, men det er greit i den forstand at det er tydeligere hva som er lederlønnen. Det å ha transparens, det å ha åpenhet og ryddighet, synes jeg er en positiv ting i seg selv.

Så risikerer man jo alltid at kravene tyter ut andre steder, hvor man ikke har begrensninger. Det er ikke noen tvil om at en del av disse lederstillingene har pensjonsordninger som en vanlig arbeidstaker bare kan drømme om, og som man etter pensjonsreformen kanskje må drømme enda lenger om. Det å ta en runde om pensjonssystemene og se om vi skal gjøre endringer i retningslinjene her, vil bli et tema i eierskapsmeldingen.

Møtelederen: Takk for det. Da er utspørringen over.

Statsråden kan gi en kort oppsummering, begrenset oppad til 5 minutter, dersom han ønsker det. Vær så god, Trond Giske.

Statsråd Trond Giske: Jeg synes jeg i spørsmåls- og svarrunden har fått sagt det som lå meg på hjertet.

Jeg må bare understreke igjen at jeg er glad for at det virker som at det er tverrpolitisk enighet om at lederlønnutviklingen må holdes under kontroll, og at retningslinjene må følges. Det er en styrke for oss i gjennomføringen av den.

Dette er retningslinjer som ikke er statiske, men som hele tiden må vurderes opp mot de ulike bransjene og opp mot den virkeligheten selskapene er i. Det er, som dere også understreket i spørsmålene, avveininger som må gjøres mellom det å rekruttere dyktige folk, det å være konkurransedyktig i forhold til andre og samtidig vise moderasjon og ikke være lønnsdrivende.

Jeg kan bare varsle at dette vil, som jeg har sagt i brev til selskapene, bli en vurdering i vår styreevaluering, at vi har det som et element. Det er jo det som til sjuende og sist er virkemiddelet vårt som eier. Om vi så er privat eller

offentlig eier, er det å kunne bidra på generalforsamlingen til å velge styremedlemmer som ivaretar eiers interesser på en best mulig måte. Det er der vårt sterkeste virkemiddel ligger.

Vi skal selvsagt følge opp både Riksrevisjonens rapport og komiteens innstilling i vår løpende dialog med selskapet. Vi kommer også tilbake til noen av disse spørsmålene i eierskapsmeldingen. Så vi får full anledning til

å fortsette dialogen med Stortinget. Det å ha dette trykket fra Stortinget hjelper oss til å gjøre en god jobb når det gjelder å ivareta de målene som vi sammen har.

Møtelederen: Takk for det, og takk for dine bidrag. Denne høringen er over, og komiteen vil fortsette sitt arbeid med innstilling til Stortinget om saken.

Vi takker alle som har deltatt i høringen.

Høringen slutt kl. 11.32.
